

אֵיךְ נִפְלוּ גִיבּוּרִים

סיפורי חייהם וגבורתם של חללי הטבח
בשבעה באוקטובר והנופלים במלחמת "חרבות ברזל",
בני ובנות קהילת יהודי אתיופיה.
זכרם חי בליבנו תמיד

איך נפלו גיבורים

רס"ם אוריאל אברהם ז"ל | סיגל איטח ז"ל | סמ"ר מארו אלם ז"ל | סמ"ר אור אסתו ז"ל | סמ"ר אדיר אישטו בוגלה ז"ל | סמ"ר בנימין-בני בלאי ז"ל | רס"ל מולוגטה גדיף ז"ל | רנ"ג שמואל סמצ'או גולימה ז"ל | סמ"ר בנימין טשגר טקה ז"ל | עדנה מלקמו ז"ל | רב"ט לידור מקייס ז"ל | ישראל צ'אנה ז"ל | רס"ל אביאל מלקמו ז"ל | סמ"ר יהונתן יצחק סמו ז"ל | רב"ט אברהם פטנה ז"ל | סמ"ר אסצ'אלו סמה ז"ל | סמ"ר עלמנאו עמנואל פלקה ז"ל | סגן שי איילי ז"ל | סמ"ר ברהנו קאסיה ז"ל | רס"ל מולוקן תשומה ז"ל | סמ"ש שי גרמאי ז"ל | רס"ל אנדועלם קבדה ז"ל | סמ"ר אוריה איימלק גושן ז"ל | רס"ם דניאל קאסאו זגיייה ז"ל | סמ"ר אברהם אובגן ז"ל | סמ"ר נריה בלטה ז"ל | רס"ר קאלקידן מהרי ז"ל | סמל יוסף דסה ז"ל | סמל ארמיאס מקוריאו ז"ל | רס"ל יהודה גטו ז"ל | סמ"ר עלמקאן אבטה טרפה ז"ל | רס"ר בנימין דסטאו נגוסה ז"ל

ኡሪኤል ኡብርሃም | ሲጋል ኢታህ | ማሩ ኣለም | ኦር ኣሳቱ | ኣዲር ኣሸቱ
ቦጋለ | ብንያሚን (ቤኒ) ቦላይ | ሙሉጌታ ገድፍ | ሸሙኤል ሰማቸው ጉሊማ
| ብንያሚን ተሻገር ተካ | ኤድና መልካሙ | ሊዶር ምክያስ | ኣሰራኤል ጫኔ |
ኣሺኤል መልካሙ | ይሆናታን ይጽሓቅ ሰሙ | ኡብርሃም ፈንታ | ኣሰቻለው ሰማ |
ኣለምነው ኣማኑኤል ፈለቀ | ሻይ ኣየሊ | ብርሃኑ ካሳዬ | ሙሉቀን ተሾመ | ሻይ
ግርማይ | ኣንዲዳለም ከበደ | ኡርያ ኣይመላክ ጎሸን | ዳንኤል ካሳው ዘገየ
| ኡብርሃም ውባገኝ | ኔሪያ ቦለጠ | ቃልኪዳን መሓሪ | ዮሴፍ ደሴ | ኤርምያስ
መኩሪያው | ይሁዳ ጌጡ | ኣለምቀን ኣባተ ተረፈ | ብንያሚን ደሰታው ንጉሴ |

יוצא לאור על ידי פורום ירוסלם בתמיכת:
עיריית ירושלים - מינהל קהילתי גינות העיר, ארגון ידידי יהודי אתיופיה FEJ

איך נפלו גיבורים

יזום, ניהול מקצועי ופיתוח תוכן: שמואל ילמה
ליווי וייעוץ: מיכה פלדמן, ציון יונס
עריכה: יואב לין
גרפיקה: שירי עצמון
דפוס: פוטוגרפיקס
יצירת קשר: forum.yerusalem@gmail.com

דצמבר 2024, כסלו תשפ"ה

המידע בחוברת זו מבוסס בין היתר על חומרים שפורסמו ברשתות החברתיות, על פי סעיף 27 לחוק זכויות יוצרים.

תוכן העניינים

06	דברי פתיחה גבורה מעוררת השראה
07	סגן יו"ר הכנסת ח"כ משה סולומון זכרם לא יישכח
08	רס"ם אוריאל אברהם ז"ל נלחם כמו דוד המלך
09	סיגל איטח ז"ל פרח שנקטף בדמי ימיו
10	סמ"ר מארו אלם ז"ל שמחת חיים מדבקת
11	סמ"ר אור אסתו ז"ל להפיץ את האור שלך
12	סמ"ר אדיר אישטו בוגלה ז"ל עד הכדור האחרון
13	סמ"ר בנימין-בני בלאי ז"ל הילד עם החיוך הנצחי
14	רס"ל מולוגטה גדיף ז"ל תמיד לחשוב על האחרים
15	רנ"ג שמואל סמציאו גולימה ז"ל מלחמה על הבית
16	סמ"ר בנימין טשגר טקה ז"ל לעשות כמה שיותר טוב
17	עדנה מלקמו ז"ל לדבוק בחיים ולא בעצב
18	רב"ט לידור מקייס ז"ל השמש נעלמה מהחיים שלנו
19	ישראל צ'אנה ז"ל גיבור בכפכפים
20	רס"ל אביאל מלקמו ז"ל כל מי שהכיר אותו זכה
21	סמ"ר יהונתן יצחק סמו ז"ל הלב של המדינה
22	רב"ט אברהם פטנה ז"ל במותו הציל חיים רבים
23	סמ"ר אסציאלו סמה ז"ל מילד אמיץ ללוחם נועז
24	סמ"ר עלמנאו עמנואל פלקה ז"ל לוחם ברוחם של המכבים
25	סגן שי איילי ז"ל גאים אבל כואבים
26	סמ"ר ברהנו קאסיה ז"ל עשה הכל בשביל המדינה
27	רס"ל מולוקן תשומה ז"ל כשהמלאכים בוכים
28	סמ"ש שי גרמאי ז"ל השכפ"ץ של המדינה
29	רס"ל אנדועלם קבדה ז"ל נתן את הלב והחיים
30	סמ"ר אוריה איימלק גושן ז"ל עכשיו אתה גיבור לאומי
31	רס"ם דניאל קאסאו זגייה ז"ל המגדלור של המשפחה
32	סמ"ר אברהם אובגן ז"ל הוא תמיד היה ראשון
33	סמ"ר נריה בלטה ז"ל נפל בהגנה על הארץ שאהב
34	רס"ר קאלקידן מהרי ז"ל הטובים נופלים ראשונים
35	סמל יוסף דסה ז"ל גיבור של מדינה שלמה
36	סמל ארמיאס מקוריאנו ז"ל ילד עם עיניים טובות
37	רס"ל יהודה גטו ז"ל "אני חייב להיות שם"
38	סמ"ר עלמקאן אבטה טרפה ז"ל חיוך מבויש מסתיר אופי חזק
39	רס"ר בנימין דסטאו נגוסה ז"ל אבירה למשפחה ולעם
40	פורום ירוסלם, FEJ, עיריית ירושלים זוכרים ביחד, מנציחים ביחד

גבורה מעוררת השראה

גבורתם של יהודי אתיופיה היא סיפור הנמשך אלפי שנים, משמירת הזהות העתיקה של קהילת ביתא ישראל ועד מסירות הנפש בקרב חללי מלחמת "חרבות ברזל"

סיפוריה של הקהילה היהודית באתיופיה הוא סיפור ציוני מעורר השראה. הוא נמשך יותר מ-2,500 שנה, החל בשמירת הזהות היהודית באתיופיה בתנאים של ניתוק מהעולם היהודי הרחב ולחצים מצד המיסיון, הכנסייה והשלטונות באתיופיה, דרך מימוש חלום שיבת ציון במחיר אלפי נספים בדרך לישראל ובמחנות הפליטים בסודן ועד סיפורי גבורה בני זמננו. במלחמת חרבות ברזל, שפרצה באוקטובר 2023, יוצאי אתיופיה לוקחים חלק משמעותי, ובצער רב הם גם נכללים בין הנופלים הרבים. יותר מ-30 משפחות מקרב הקהילה הצטרפו למעגל השכול בישראל, והכאב ילווה אותן כל חייהן.

בחרנו להאיר, באמצעות סיפוריהם של עשרות בני הקהילה שנפלו למען המולדת, את האור שכל אחד מהם הביא לעולם שלנו - אור של תקווה, אמונה, מסירות נפש וגאווה במי שהם היו. סיפוריהם המובאים כאן בשיתוף משפחותיהם מעוררי השראה, גאווה ותקווה בדיוק כמו האורות שהאירו בהיותם איתנו.

פתגם אמהרי עתיק אומר: חוכמה בבטן כאור בכד. בחוברת שלפניכם בחרנו להאיר מדמותם וחוכמתם, כדי שלא יישארו בכד אלא ייצאו אל העולם. עיריית ירושלים באמצעות מינהל קהילתי גינות העיר, ארגון ידידי יהודי אתיופיה (FEJ) ופורום ירוסלם חברו יחד במטרה לתעד ולהנציח את גבורתם של אלה שהקריבו את חייהם, עד לימי כתיבת החוברת. אנו מקווים שחוברת זו תשמש אתכם לתכנון ויישום פעילויות חינוכיות ולקידום מהלכים ציבוריים להנצחת דמותם ופועלם של החללים במרחב הציבורי.

במותם ציוו לנו את החיים. יהי זכרם ברוך לעד!

ברגשי כבוד והערכה,

**חגית משה, סגנית ראש עיריית ירושלים ומחזיקת תיק חינוך וקהילות
שמואל ילמה, מייסד ומנהל פורום ירוסלם**

זכרם לא יישכח

גיבורי הקהילה בשמחת תורה ולאורך הלחימה הם גיבורי התרבות החדשים שלנו. נקפיד לחנך את צאצאינו ברוח זו

חג החנוכה מסמל את גבורת החשמונאים. גבורתם של מעטים מול רבים, סיפורי גבורה קטנים, שחברו יחד לאור גדול של ניצחון וישועה. עם ישראל נע במסע תמידי - החל מבני ישראל במדבר בעת הקמתם כעם, דרך הגלויות והשיבה לארץ, ועד לעליות היהודים בעת החדשה.

**"הֵן בְּכָל דּוֹר יָקוּם
הַגִּבּוֹר גּוֹאֵל הָעָם...
בְּיָמֵים הָהֵם בְּזָמַן הַזֶּה
מִכְּבִי מוֹשִׁיעַ וּפּוֹדֵה."**

לקהילה האתיופית היה חלק משמעותי במסע הגדול הזה. מהכמיהה לארץ במשך דורות, דרך מסע מסכן חיים בעלייה לישראל, שרבים שילמו עליו בחייהם, ועד ימינו אנו במלחמת חרבות ברזל. הקהילה האתיופית ארגה את חייה בסיפור האומה ומהווה חלק בלתי נפרד מהחברה הישראלית. מהגבורה של פורצי הדרך ומובילי המסעות מאתיופיה לישראל, ובהם פרדה אקלום וברוך טגניה, דרך הגבורה של סוכני המוסד שסיכנו חייהם בדרכים שלא יאמנו למען הבאת הקהילה ארצה, ועד מנהיגי הקהילה בקליטתה בארץ - סיפורים אלה מדהימים ומשמעותיים, וילדינו גדלים ומתחנכים עליהם.

אך סיפוריהם של גיבורי הקהילה בשמחת תורה ולאורך הלחימה לא נופלים מהם. הם גיבורי התרבות החדשים שלנו, שגבורתם ראויה להיכתב בספר ימי המדינה והקהילה לדור דור. ואנו נקפיד ונחנך את צאצאינו ברוח זו. אני רוצה לחבק את משפחות הגיבורים - יתומים, אלמנות, הורים ואחים שכולים, אשר אין מכאוב ככאבם ואין מזור לצערם, ולהבטיח כי אפעל בכל כוחי על מנת שזכרם לא יישכח.

**בהערכה,
ח"כ משה סולומון (סא"ל במיל'),
סגן יו"ר הכנסת**

נלחם כמו דוד המלך

אוריאל אברהם נפל בשבעה באוקטובר בקיבוץ רעים.
בנשימתו האחרונה ביקש למסור לבני משפחתו שהוא אוהב אותם

סיפור חייו

- ♦ בנם של מרים והרב שי אסט
- ♦ נולד בתאריך 14.9.1996 (א' בתשרי תשנ"ז)
- ♦ התגורר בנתיבות
- ♦ שירת במשטרה, מחוז דרום
- ♦ נפל בתאריך 7.10.2023
- ♦ (כ"ב בתשרי תשפ"ד) בקרב בקיבוץ רעים

אוריאל אברהם, בנם של מרים והרב שי אסט, אח לאביגיל, סיגלית, נתנאל, חירות, הודיה, צופיה, אושרת ומיכאל, נשוי להודיה

ואב להללי ומרום. התגייס למשטרה בשנת 2019 ושירת במחוז דרום כלוחם ביס"מ נגב ומדריך לוט"ר. נפל בשבעה באוקטובר בקיבוץ רעים.

באותו בוקר נורא אוריאל יצא מהבית עם אקדח בלבד, נלחם באופקים ומשם המשיך להילחם לצד חבריו בקרב בקיבוץ רעים, שם מצא את מותו.

"אנחנו זוכרים את אוריאל כגיבור על. הוא והחברים שלו נלחמו בחירוף נפש והגנו על המולדת", אמר אביו. "הגבורה שלו הייתה דומה לזו של דוד המלך. הוא היה אדם רגיש שהתייחס בכבוד לכל אחד".

חבריו של אוריאל סיפרו על רגעיו האחרונים: "בלי להסס הוא קפץ לתוך האש. איך שהוא הגיע כולם הרגישו ביטחון. כמה חברה מהיחידה כבר נפלו, והוא נלחם כדי שהגופות לא ייחטפו. בנשימתו האחרונה ביקש למסור לאשתו, לילדים ולמשפחה שהוא אוהב אותם".

"היינו זוג מנצח, אחד למען השנייה כדי שכל אחד מאיתנו יצליח בדרכו", מספרת אלמנתו הודיה. את השירות הלאומי שלה מילאה באגף משפחות שכולות במשרד הביטחון, וכעת היא עצמה הצטרפה למשפחת השכול.

"לא מפתיע אותי שהוא נפל בקרב, כי חיים שלמים זאת הייתה ההשקפה שלו", היא אומרת. "כל איבר בגוף שלו היה לוחם. כל מי שהכיר אותו אהב אותו. הוא היה אדם צנוע, איש משפחה ואדם מאמין. האבא של הילדים שלי, אהבת חיי, איננו. לא דמיינתי מעולם את חיי בלעדיו".

אוריאל, בן 27 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בבאר שבע. ■

פרח שנקטף בדמי ימיו

סיגל איטח נרצחה במסיבת הנובה, אחרי שסירבה להשאיר את חבריה מאחור. "כמה דברים לא הספקת לעשות", כתבה חברתה

סיפור חייה

- ♦ בתם של אסתר וראובן
- ♦ נולדה בתאריך 18.10.1995 (כ"ד בתשרי תשנ"ו)
- ♦ התגוררה בבאר שבע
- ♦ נרצחה בתאריך 7.10 (כ"ב בתשרי תשפ"ד) במסיבת הנובה

סיגל איטח, בת לאסתר וראובן, אחות לאופק, אלמוג ותאיר, הייתה בין המבלים במסיבת הנובה סמוך לקיבוץ רעים. חבריה מספרים

על בחורה אכפתית ואוהבת, עם אישיות יוצאת דופן, שדאגה שלכולם תמיד יהיה חיוך על הפנים. מאז שאיבדה את אימה לפני מספר שנים, סיגל טיפלה במסירות בשלושת אחיה הקטנים.

סיגל הגיעה למסיבת הטבע זמן קצר לפני שהתחיל ירי הטילים. היו לה שתי הזדמנויות לעזוב מייד את המקום בטרמפים שהוצעו לה, אבל היא סירבה להשאיר את חבריה מאחור. יחד עם החברים היא נכנסה למיגונית בצומת רעים.

קולות ירי ונפץ רימונים נשמעו באזור המיגונית. מחבלי החמאס הדליקו מדורה במטרה להעלות את המיגונית באש ולחנוק בעשן את האנשים שהסתתרו בתוכה. מי שנמלט החוצה נורה מייד. לפני מותה הספיקה סיגל להתקשר לאחותה, להיפרד ממנה ולומר לה עד כמה היא אוהבת אותה.

חברתה הקרובה לוס חודסון מספרת על אישיותה המיוחדת: "אין דבר יותר מתוק מהילדה הזו. היא תמיד חייכה ושמרה על אנרגיות טובות, אפילו בזמן שהתמודדה עם אתגרי החיים. אף פעם לא שמעתי אותה מתלוננת או בוכה".

אדווה ועקנין, שעבדה עם סיגל, כתבה לזכרה: "אני יושבת בעצב מול הכיסא הריק בעבודה. בחורה כל כך טובה ואצילית, פרח שנקטף בדמי ימיו".

חברתה שירן בורה: "כמה דברים לא הספקנו לעשות ביחד, כמה דברים את לא הספקת בעצמך. כמה שהיית יפה מבחוץ, ככה היית יפה פי כמה מבפנים".

סיגל, בת 27 במותה, הובאה למנוחות בבית העלמין בבאר שבע. על מצבתה נכתב המוטו שאפיין את חייה: "תהיה המגדלור בשביל אלה שאיבדו את האור, והעוגן לאלה שזקוקים לו". ■

שמחת חיים מדבקה

מארו אלם נפל בשבעה באוקטובר במוצב כיסופים. "להיות לוחם בגולני זה הדבר שהוא הכי רצה בחיים", מספרת אחותו

סיפור חייו

- ♦ בנם של יוגבאל וגבריה
- ♦ נולד באתיופיה בתאריך 22.5.2003 (כ' באייר תשס"ג)
- ♦ התגורר באשקלון
- ♦ שירת בחטיבת גולני
- ♦ נפל בתאריך 7.10.2023 (כ"ב בתשרי תשפ"ד) במוצב כיסופים

מארו אלם נולד באתיופיה להוריו יוגבאל וגבריה, אח ליפטוסרה, אזוונט, בלטה ונגוסו. עלה לישראל עם משפחתו בשנת 2012. התגייס

לצה"ל בדצמבר 2021 ושירת כלוחם בגדוד 51 בחטיבת גולני. בשבעה באוקטובר הוא נפל בקרב נגד מחבלים במוצב כיסופים.

עם עלייתם ארצה, בני המשפחה התגוררו תחילה במרכז קליטה איבים סמוך לשדרות, וכעבור שנתיים עברו לאשקלון. מארו למד בפנימייה ולאחר מכן התגייס לצה"ל. "להיות לוחם בגולני זה הדבר שהוא הכי רצה בחיים", מספרת אחותו רבקה. "הוא אף פעם לא התלונן שקשה לו".

בבוקר שבעה באוקטובר הוקפץ מארו אל גדר המערכת. מארו, שהיה הקלע של הפלוגה, הצליח להרוג מספר מחבלים שחדרו מרצועת עזה יחד עם חברי הצוות שלו. משם עברו להגן על המוצב בניר עוז. הם לחמו עד הרגע האחרון. הגיפ שלהם נפגע מטיל נ"ט ושלושה מהלוחמים, ביניהם מארו, נהרגו.

הוא נודע כילד עם שמחת חיים, וחבריו מספרים שהוא דאג שכל מי שסביבו יחייך גם כן. הצטיין בריצה וזכה במדליות בתחרויות שונות. "אלוף שלנו, אנחנו מתגעגעים אליך", כתבו לזכרו חבריו. "היית דוגמה ומופת למוטיבציה והשגת מטרות. בחור שקט וצנוע עם שמחת חיים מדבקה".

בת דודתו זהבה כתבה עליו: "למדנו ממנו ערכים של תעוזה, נתינה, סקרנות, מנהיגות, כבוד להורים ואהבה לכל אדם. הוא תמיד רצה לעזור ולהיות און קשבת".

תמרה בקלו, אחיו למחצה של מארו, קיבל מעמד של תושב קבע בישראל לאחר מאבק של המשפחה השכולה. "כל מה שאנחנו רוצים עכשיו זה שהמשפחה תהיה ביחד", אמרה רבקה האחות.

■ מארו, בן 20 בנפלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי באשקלון.

להפיץ את האור שלך

אור אסתו נפל בשבעה באוקטובר בקרב עם מחבלים במוצב כיסופים. "הוא הגאווה של כל עם ישראל", אמרו בני משפחתו

סיפור חייו

- ♦ בנם של ארתביה ודובלה
- ♦ נולד בתאריך 30.9.2002 (כ"ד בתשרי תשס"ג)
- ♦ התגורר בבאר שבע
- ♦ שירת בחטיבת גולני
- ♦ נפל בתאריך 7.10.2023 (כ"ב בתשרי תשפ"ד) במוצב כיסופים

אור אסתו נולד בבאר שבע להוריו ארתביה ודובלה, אח ליצחק, פסיקה, משה, עדן, אופק וטוהר. התגייס לצה"ל באוגוסט 2021 ושירת

כנגד לוגיסטיקה בגדוד 51 של חטיבת גולני. נפל בקרב עם מחבלים במוצב כיסופים. משפחתו ספדה לו: "אור שלנו, גיבור שלנו, רק לפני שבוע חגגת 21. הלב מסרב להאמין. תודה שנלחמת בשביל לשמור עלינו, אתה הגאווה של כל עם ישראל". אימו ארתביה אמרה: "הוא היה ילד טוב ומיוחד. תמיד נכנס הביתה עם חיוך ויצא מהבית עם חיוך".

אביו דובלה סיפר שכבר כילד בן 12 הכריז שהוא רוצה להתגייס לגולני, כמו שני אחיו הגדולים. "הוא היה ילד שכיבד את הוריו, הגן על חבריו וכיבד את כל הסובבים אותו", ציין האב.

חבריו סיפרו על האדם רחב הלב שהיה, על עמוד התווך שהיווה ועל הזכרונות שנותרו ממנו. לינוי, חברת ילדות: "אי אפשר היה להיות עצובים לידו. הוא תמיד היה מחבר בין אנשים ומצחיק את כולם". חברו שחר הוסיף: "אני מתגעגע ליום ששלנו ביחד".

עדן אחותו כתבה לזכרו: "הגעגועים הכואבים לא נפסקים ולא ייפסקו אף פעם. תמיד הייתי גאה להיות אחותך הגדולה. איזו נשמה טהורה יש לך. אף פעם לא התלוננת, עשית הכל באהבה ושמחה. תמיד ידעת להצחיק אותנו עם ההומור המיוחד הזה שלך. תמשיך להאיר לנו את הדרך, ואנחנו נמשיך להפיץ את הטוב שלך ואת האור המיוחד שלך".

אור, בן 21 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בבאר שבע. ■

עד הכדור האחרון

אדיר אישטו בוגלה נפל בשבעה באוקטובר במוצב נחל עוז.
"בדיוק כמו השם שלך, כל דבר שעשית היה בעוצמה"

סיפור חייו

- ♦ בנם של אורטל וגטנט גדעון
- ♦ נולד בתאריך 21.8.2003 (כ"ג באב תשס"ג)
- ♦ התגורר באריאל
- ♦ שירת בחטיבת גולני
- ♦ נפל בתאריך 7.10.2023
- ♦ (כ"ב בתשרי תשפ"ד) במוצב נחל עוז

אדיר אישטו בוגלה נולד באריאל להוריו אורטל וגטנט גדעון, אח לשקד ושוכל. התגייס לצה"ל באפריל 2022 ושירת כלוחם בגדוד 13

בחטיבת גולני. נפל בשבעה באוקטובר בקרב נגד מחבלים במוצב נחל עוז. קרוביו מספרים על נער שאהב את ארצו ואת עמו ומאז הילדות חלם לשרת כלוחם בגולני. "מבחינתו זו החטיבה מספר אחת ולא הייתה אפשרות שלא ישרת בה. הוא רצה לתת למדינה", אמר אביו. והאם הוסיפה: "הוא היה ילד עקשן, וכשהייתה לו מטרה ששם לנגד עיניו תמיד נלחם ועשה הכול כדי לממש אותה". מפקדיו התרשמו מהמוטיבציה הגבוהה שהפגין ומיכולותיו, וחבריו בפלוגה אהבו אותו כאח. "עשית טוב להמון אנשים שאהבו אותך ורצו להיות לידך", כתב חברו אלירן. שבוע לפני מסע הכומתה אדיר נקע את רגלו, ומפקדיו הבהירו שהוא לא יוכל להשתתף במסע. אבל הוא התעקש וסיים אותו בהצלחה כנגד כל הסיכויים. כבן לשושלת קסים, אדיר שאף להפוך בעתיד לקס בעצמו. בינתיים עסק בלימוד תורה במקביל לשירות הצבאי. כשחזר הביתה לחופשה הקפיד לגשת לבית הכנסת ולתרום מעשר ממשכורתו הצבאית. בצניעותו, ביקש מגבאי בית הכנסת לא לספר על כך לאיש.

כשהחלה המתקפה בשבת בבוקר אדיר ניצב בעמדת השמירה בשער של מוצב נחל עוז. הוא לחם לבדו מול עשרות מחבלים, עד ששאר הלוחמים הצטרפו. הוא המשיך להילחם עד הכדור האחרון.

סא"ל תומר גרינברג (שנפל בקרב בהמשך המלחמה) אמר להוריו: "הבן שלכם היה גיבור שהציל המון אנשים בגבורתו. עליכם להיות גאים בו".

בן הדוד שלו ספר לו: "בדיוק כמו השם שלך, כל דבר שעשית היה בעוצמה. כשחיבקת - חיבקת חזק עד שהתחננו שתשחרר. כשצחקת - צחקת מכל הלב".

אדיר, בן 20 בנפלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בפתח תקווה. ■

הילד עם החיוך הנצחי

בנימין-בני בלאי נפל בשבעה באוקטובר בקרב במוצב כיסופים.
"נתת את כולך למען הארץ", כתבו החברים לזכרו

סיפור חייו

- ♦ בנם של וויזרו ופנטה
- ♦ נולד בתאריך 3.6.2003 (ג' בסיון תשס"ג)
- ♦ התגורר ברחובות
- ♦ שירת כנהג בחטיבה הדרומית
- ♦ נפל בתאריך 7.10.2023
- ♦ (כ"ב בתשרי תשפ"ד) בבסיס מו"פ בדרום

בנימין-בני בלאי נולד ברחובות להוריו וויזרו ופנטה, אח למזל, אושרת, מעיין ואביאור. התגייס לצה"ל בדצמבר 2021 לחיל

לוגיסטיקה ושירת כנהג בחטיבה הדרומית. נפל בשבעה באוקטובר במתקפת מחבלים על בסיס מו"פ דרום.

במשך חמישה ימים חיפשו בני משפחתו מידע על מה שעלה בגורלו. רק כאשר ראו את קציני צה"ל מגיעים לביתם הבינו שהנורא מכל קרה. קרן ביטאו חברתו של בנימין סיפרה שהוא התקשר אליה באותה שבת בשעה 6:30 בבוקר כשהחלו להישמע האזעקות. "שאלתי אותו אם הכל בסדר, והוא ענה שיש בלגן ושהם נכנסים למיגונית".

זמן קצר לאחר מכן הוא התקשר לאחותו אושרת. "הוא סיפר שמחבלים חדרו לבסיס, וזאת היתה השיחה האחרונה שלי איתו", היא אמרה בצער וגעגוע.

חבריו סיפרו על ילד חרוץ וצנוע, שאהב לטייל בארץ. טיפוס משפחתי שהיה קרוב מאוד להוריו ולבני המשפחה. בנימין תכנן לטוס לפראג לחגוג עם חברתו קרן את יום הולדתה.

"תמיד היית הילד עם החיוך שלא יורד לו מהפנים", כתבו החברים לאחר שנודע על מותו. "אתה חסר לנו בכל רגע, והיזכרון שלך מלווה אותנו תמיד. היית חבר אמיתי ואמיץ, נתת את כולך למען הארץ ואנשיה. אנחנו גאים שזכינו להכיר אותך, כל הרגעים שחלקנו יחד חרוטים בליבנו. מקווים שבמקום בו אתה נמצא אתה מרגיש את האהבה וההערכה שלנו. נזכור אותך תמיד ונמשיך לשמור על הערכים שהנחלת לנו. לנצח נזכור ונאהב אותך".

"אין ולא יהיו שווים לו. לא נשכח אותך!", כתבה לזכרו מור עראקי. "בן הדוד היקר שלי שומר עלינו מלמעלה", ספרה לו בתאל ביינסאי.

בנימין-בני, בן 20 בנפלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי ברחובות. ■

תמיד לחשוב על האחרים

מולוגטה גדיף נפל בשבעה באוקטובר בקרב מול מחבלים בקיבוץ בארי.
"עצוב שהבת שלו בקושי הספיקה להכיר אותו", אמר אביו

סיפור חייו

- ♦ בנם של בלאינש ואדנה
- ♦ נולד באתיופיה בתאריך 1.2.1994 (כ' בשבט תשנ"ד)
- ♦ התגורר בקריית גת
- ♦ שירת במשטרה במנהלת תיאום פעולות אכיפה
- ♦ נפל בתאריך 7.10.2023 (כ"ב בתשרי תשפ"ד) בקיבוץ בארי

מולוגטה גדיף נולד באתיופיה להוריו בלאינש ואדנה, אח למלסה, טיחעלם וטמסגן, נשוי לטלי בגוסאי ואב לאליה. עלה לישראל עם משפחתו

בשנת 2007. בגמר לימודי התיכון הצטרף למכינה קדם צבאית בקריית מלאכי, ולאחר מכן בחר להתנדב ליחידת דובדבן. לאחר שחרורו מהצבא התגייס למשטרה ושירת במנהלת תיאום פעולות אכיפה. נפל בקרב מול מחבלים בקיבוץ בארי.

חבריו מספרים על ציטוט שהוא נהג לומר: "תירוצים יחכו לכם בכל צעד, הזדמנויות לא". בבוקר שבעה באוקטובר, לאחר היתקלות קשה בשדרות, מולוגטה הגיע יחד עם מספר שוטרים נוספים לקיבוץ בארי. הם נכנסו לשטח הקיבוץ ונתקלו במלכודת מוות. "הוא אהב לכתוב, לצייר ואפילו לסרוג כיפות", סיפרה בלאינש האם. "כשהיינו בגונדר הוא חלם על ישראל ואמר שאין לנו ארץ אחרת. הוא האמין שכולנו צריכים להיות מאוחדים ולא לדבר על עדות וצבעים".

אדנה האב: "הוא היה ילד טוב עם אהבה מיוחדת למדינת ישראל. בשבעה באוקטובר הוא וחבריו היו הראשונים להגיב ולהקריב את עצמם. הוא לא נפל לבד, יחד איתו נפלו רבים מחבריו. עצוב שהבת שלו בקושי הספיקה להכיר אותו".

טלי בגוסאי אלמנתו: "הוא היה בעל מושלם, חבר טוב, אדם שמח בכל מצב. מאז שאליה נולדה אפשר היה לראות את השמחה בפנים שלו. הוא דאג לה כל כך". טורו האחיות: "הוא הדוגמה המושלמת לאח בכור הכי טוב שיכול להיות. תמיד עוזר, לא רק למשפחה אלא לכל מי שמסביב".

מלסה האח: "מאז שהוא היה קטן הוא תמיד הציב לעצמו מטרות בחיים והלך עד הסוף". דרכו של מולוגטה, כפי שהוא עצמו הציג במכתב שהשאיר אחריו: "תמיד לחשוב על האחרים, להסתכל על הסביבה ולעזור אחד לשני".

מולוגטה, בן 29 בנפלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בקריית גת. ■

מלחמה על הבית

השוטר הקהילתי שמואל סמצ'או גולימה נפל בקרב על תחנת המשטרה בשדרות. "הפצת טוב לסובבך", ספדה משפחתו

סיפור חייו

- ◆ בנם של ליאת אמוויש וגדעון
- ◆ נולד באתיופיה בתאריך 10.2.1975 (כ"ט בשבט תשל"ה)
- ◆ התגורר בשדרות
- ◆ שירת כשוטר קהילתי
- ◆ נפל בתאריך 7.10.2023 (כ"ב בתשרי תשפ"ד) בקרב על תחנת המשטרה בשדרות

שמואל סמצ'או גולימה נולד באתיופיה להוריו ליאת אמוויש וגדעון, אח לנתן, דניאל, ברק, אסתר ומשה, נשוי לסימה ואב לשלושה

ילדים: אליאן, אוריה ואליאור. עלה לישראל עם משפחתו בשנת 1983, התגייס למשטרה ב-1998 ושירת כשוטר קהילתי בתחנת שדרות. נפל בעת שלחם בעוז ובחירוף נפש בחזית הלחימה בתחנת המשטרה בשדרות.

בתפקידו כשוטר קהילתי הוא ליווה בני נוער בסיכון, ניצולי שואה ואוכלוסיות קשות יום נוספות. מוקיריו מספרים עליו שהיה מודל לחיקוי, אדם שמעולם לא שפט את האחר וידע איך לגעת בנשמה של כל מי שעומד מולו.

"הוא היה בשבילי דמות חינוכית משמעותית, האח הבכור שנולד בסודן בדרך לישראל ושימש חיבור בין הדורות", סיפר אחיו משה. "הוא הסתכל על כל אחד בגובה העיניים, ועל כל המעשים הטובים שהוא עשה והאנשים שהוא עזר להם הוא מעולם לא ביקש תודה".

אלמנתו סימה כתבה לזכרו: "היית איש חסד בעל מידות ייחודיות. היית בעל, אבא, חבר אמיתי. איש עבודה, איש מוסר. לרגע לא נחת, טיפלת בכולם. היית איש משפחה לדוגמה ולמופת, והילדים היו כל עולמך. היית איש של נתינה ונשמה".

קרובת המשפחה אלמוז זרו ספדה לו: "כולנו יודעים כמה טוב היה חלקך בעולם הזה, טוב הלב אשר קרן על פניך ואותו הפצת לסובבך. לחמת בגבורה מול בני העוולה, טרוריסטים שכילו כל חלקה טובה בדרכם, אך לעולם לא יוכלו לכלות את הטוב שבך ובעם ישראל. נוח על משכבך דוד יקר. יהי זכרך ברוך".

משפחתו החליטה לגייס תרומות לכתיבת ספר תורה להנצחתו ולעילוי נשמתו, סמל נצחי לאהבתו, נדיבותו, ערכיו ואומץ ליבו. "האובדן בלתי נתפס, הכאב עצום, אך עם זאת, אנו מוצאים נחמה ברצון להנציח את שמו", כתבו בני המשפחה.

שמואל סמצ'או, בן 48 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בקריית גת. ■

לעשות כמה שיותר טוב

בנימין טשגר טקה נפל בשבעה באוקטובר בקרב במוצב כיסופים.
"בכל מקום שהגיע אליו הוא הפיץ אור ושמחה", מספרת אימו

סיפור חייו

- ♦ בנם של זיוה ודרבה
- ♦ נולד באתיופיה בתאריך 7.4.2002 (כ"ה בניסן תשס"ב)
- ♦ התגורר בירושלים
- ♦ שירת בחטיבת גולני
- ♦ נפל בתאריך 7.10.2023 (כ"ב בתשרי תשפ"ד) במוצב כיסופים

בנימין טשגר טקה נולד באתיופיה להוריו זיוה ודרבה, אח לשוואייה, אבנט, ניב, איוב ובן-אל. עלה לישראל עם משפחתו בשנת 2002,

בהיותו תינוק בן חמישה חודשים. התגייס לצה"ל במרץ 2021 ושירת בגדוד 51 של חטיבת גולני. נפל בשבעה באוקטובר בקרב מול מחבלים במוצב כיסופים.

בבוקר אותה שבת נוראית פשטו מחבלים על הבסיס. לשמע היריות בנימין מיהר לקחת את נשקו ורץ החוצה. הוא הספיק לחסל שני מחבלים בטרם נפגע. חבר שלחם לצידו מספר שחייני ניצלו בזכות גבורתו של בנימין.

זיוה האם: "בני שלנו גיבור ישראל. בכל מקום שהגיע אליו הוא הפיץ אור ושמחה, ילד עם לב ענק. כל מי שהכיר אותו אהב אותו ואת הטוב שבו. תשמור עלינו מלמעלה, מבטיחים שלא נשכח אותך כאן למטה".

בנימין אהב את החיים, הקשיב למוזיקה מכל הסגנונות, נהנה לבלות עם חברים ומשפחה. קרוביו וחבריו מספרים שלא ישכחו לעולם את החיבוק החם שלו.

לפני גיוסו לצה"ל הצטרף למכינה הקדם צבאית "ארז" בבאר שבע. בסיום המכינה כתב: "גיליתי מה אני רוצה לעשות בחיים - לעשות כמה שיותר טוב. להעניק ולהרגיש שאני מקבל. להשתפר כל יום, להיות חבר יותר טוב, אדם יותר טוב ממני שהייתי אתמול". בנימין היה רק שלושה שבועות לפני שחרורו מצה"ל, והשתתף בתכנון מסיבת יום ההולדת של אמו ובר המצווה של אחיו. בשבת בבוקר שוחח עם אחותו בטלפון. חצי שעה לאחר מכן הודיע לחברתו שמחבלים חדרו לבסיס. זו הייתה ההודעה האחרונה שהתקבלה ממנו.

"הוא היה ילד טוב ירושלים, תלמיד טוב, אהוב על חבריו ונחבא אל הכלים", ספר לו רב הקהילה שחר איילין. "בנימין אהב את האחוה בצבא, את החום והמשפחתיות", סיפרו בני הדודים שלו טיגיסט וירגה טקה.

בנימין טשגר, בן 21 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. ■

לדבוק בחיים ולא בעצב

עדנה מלקמו נרצחה בשבעה באוקטובר באופקים בדרכה הביתה מהעבודה. "כל מי שהכיר אותה התאהב בה", אומר בעלה

סיפור חייה

- ♦ בתם של מולט ומנהלוש
- ♦ נולדה באתיופיה בתאריך 1.1.1978 (כ"ב בטבת תשל"ח)
- ♦ התגוררה באופקים
- ♦ נרצחה בתאריך 7.10.2023 (כ"ב בתשרי תשפ"ד) באופקים

עדנה מלקמו נולדה באתיופיה להוריה מולט ומנהלוש, אחות לאביבה, ישעלם, סמאי, טדסה ואדיס רודי, עלתה לישראל עם משפחתה

בשנת 1992 במסגרת מבצע שלמה. ב־2008 נישאה למשה והשניים הביאו לעולם 3 ילדים: עידן, ליאת וליפז.

בבוקר שבעה באוקטובר עדנה סיימה משמרת לילה בעבודתה כמטפלת בכפר השיקומי "עדי נגב - נחלת ערן". כשהתחילו האזעקות, התקשרה לבעלה כדי לוודא שהוא והילדים נכנסים למרחב המוגן. הוא ביקש ממנה להישאר בעבודה עד שהמצב יירגע, אבל היא העדיפה לחזור הביתה כדי להיות עם משפחתה. זו הייתה שיחתם האחרונה.

בעודה נהוגת לכיוון ביתה נקלעה לקרב בין מחבלי חמאס לבין אזרחים חמושים ברחובות אופקים. המחבלים ירו לעבר מכוניתה והיא איבדה שליטה והתנגשה בעוצמה בחומת בטון. במשך שמונה ימים המשפחה לא ידעה מה עלה בגורלה, עד שהתקבלה הודעה על מותה מבית העלמין באופקים.

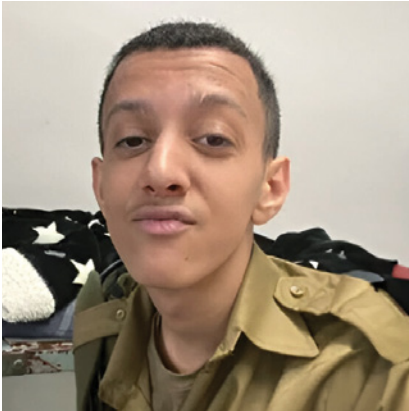
הבעל משה: "כל מי שהכיר את עדנה התאהב בה. היא תמיד נזהרה שלא לדבר רע על איש, וגם אם מישהו פגע בה היא סלחה מייד. אהבתי אותה כל כך, היא הייתה החיים שלי והייתי מוכן לעשות בשבילה הכול. אילו הייתה יכולה להעביר מסר, ודאי הייתה מבקשת שנדבק בחיים ולא בעצב. אני מקווה שאצליח לעמוד בזה".

יפה אברהם חברתה כתבה לזכרה: "כשמך את אישה עדינה אך חזקה. עצוב לי על הילדים שנשארו ללא אמא. אני יודעת שהיו לך עוד חלומות להגשים. כואב לי שיותר לא אראה אותך, לא אשמע את קול צחוקך. תמיד אזכור את הרגעים היפים שלנו יחד, את השטויות שהיינו עושות, את מפגשי הקובה. היית מסמר הערב והצחקת אותנו בלי הפסקה. קשה מאוד להיפרד, העיניים רואות אבל הלב מסרב להאמין".

עדנה, בת 45 בהירצחה, הובאה למנוחות בבית העלמין באופקים. ■

השמש נעלמה מהחיים שלנו

לידור מקייס נפל בשבעה באוקטובר בקרב עם מחבלים בבסיסו בעוטף.
"הוא היה ילד מדהים - חכם, מצחיק ונדיר", מספרים חבריו

סיפור חייו

- ♦ בנם של אורטל תקווה ומשה
- ♦ נולד בתאריך 14.9.2004 (כ"ח באלול תשס"ד)
- ♦ התגורר באופקים
- ♦ שירת כמש"ק לוגיסטיקה
- ♦ נפל בתאריך 7.10 (כ"ב בתשרי תשפ"ד) במנהלת התיאום והקישור לעזה

לידור מקייס נולד באופקים להוריו אורטל תקווה ומשה, אח לענבר, אורן וליאן. התגייס לצה"ל באפריל 2023 ושירת כמש"ק לוגיסטיקה

ביחידת מתאם פעולות הממשלה בשטחים. נפל בקרב עם מחבלים במנהלת תיאום וקישור עזה, בסמיכות למעבר ארו.

ההודעה האחרונה מלידור התקבלה בשבעה באוקטובר בשעה 7:30 בבוקר. הוא עדכן את משפחתו שהוא נכנס לממ"ד, ומאז נותק עימו הקשר.

לידור למד בבית הספר היסודי "אשלים" ובמקיף עמל "אמירים" באופקים. חבריו מספרים שהיה ספורטאי מוכשר שאהב לשחק כדורסל, נהנה לשחק במחשב ולבלות עם חבריו. בלימודים אהב במיוחד את השפה האנגלית. "הוא היה ילד מדהים - חכם, מצחיק, מושלם ונדיר, שלא עשה רע לאף אחד ואהב לעזור לכולם", אומרים החברים. "היה לו לב ענק וחיוך גדול על הפנים", כתב לזכרו ידידו דניאל מור. "חבר יקר, תשמור עלינו מלמעלה", הוסיף חברו רונן.

המפיק המוזיקלי יאיר מייזליש הקדיש שיר לזכרו של לידור, בביצוע אודי הברי. קטע מתוך השיר: "לאן השמש נעלמה מהחיים שלנו / ומי יחזיר אותך לכאן / כל לילה שוב הסייטים איתנו / זה פשוט גדול מדי / משלימים עם זה שלא תחזור / אהוב שלנו לידור".

לידור, בן 19 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין באופקים. ■

גיבור בכפכפים

ישראל צ'אנה יצא עם אקדח ו-15 כדורים להילחם בחוליית מחבלים חמושה. בזכות אומץ ליבו ניצלה שכונה שלמה באופקים

סיפור חייו

- ◆ בנם של אישיטו וניגוסה
- ◆ נולד בתאריך 7.10.1993 (כ"ב בתשרי תשנ"ד)
- ◆ התגורר באופקים
- ◆ עבד באבטחת בנקים
- ◆ נפל בתאריך 7.10.2023 (כ"ב בתשרי תשפ"ד) באופקים

ישראל, בנם של אישיטו וניגוסה, אח לאברהם, אביבה, יונתן, תומר, ליאור ונדב, גדל והתחנך באופקים. שירת בצה"ל כלוחם בחטיבת גבעתי, ולאחר שחרורו עבד בתחום האבטחה. נפל בקרב נגד מחבלים באופקים בדיוק ביום הולדתו ה-30.

כשהחלו האזעקות ישראל רץ למיגונית יחד עם בת הזוג שלו ושבר את המנעול כדי שהשכנים יוכלו להיכנס. כששמעו קולות ירי ישראל לא היסט - הוא רץ הביתה להביא את האקדח האישי שלו, חבש לראשו כובע זיהוי ויצא לקרב עם זוג כפכפים לרגליו. אימו וחברתו ניסו לעצור בעדו, אבל הוא הסביר להן שהוא חייב להגן על תושבי השכונה. "גם אם הייתי נועלת אותו בתוך החדר הוא היה שובר את הדלת ויוצא", אמרה לאחר מכן בת הזוג שלו שחף רוזוליו.

ישראל היה הראשון להגיע לזירת הקרב בשכונת מישור הגפן. עם אקדח ובו 15 כדורים בלבד לחם כנגד חוליית מחבלים חמושים בקלצ'ניקובים, רימונים ומטולי RPG. הוא הצליח לחסל מחבל אחד ופצע מחבל נוסף, לפני שמחבל אחר הפתיע אותו מאחור והרג אותו.

כאשר שככו קולות הירי בני משפחתו וחברתו יצאו לחפשו, אך מצאו רק שלולית דם ובה אחד הכפכפים. לאחר מספר ימים התקבלה הבשורה המרה - ישראל נפל. במהלך השבעה שכנים סיפרו למשפחה כיצד הוא נלחם בגבורה ומנע מהמחבלים להיכנס לבתים ולטבוח בתושבים. אומץ ליבו מנע אסון כבד הרבה יותר. "עד גיל 30 אלוהים נתן לו להיות איתי, ובגיל 30 לקח לי אותו", אמרה אימו אישיטו. "הלב שלי נשבר, אני נשברתי. זה קשה, קשה מאוד".

"ישראל היה קרן האור שלי, הוא תמיד עזר לאנשים מכל הלב והביא אושר לכל מקום שאליו הגיע", אמרה חברתו שחף. "עכשיו האור של חיי כבה".

ישראל, בן 30 במוותו, הובא למנוחות בבית העלמין באופקים. ■

כל מי שהכיר אותו זכה

אביאל מלקמו נפל בקרב עם מחבלים בדרום הרצועה.
"אנחנו בוכים כי כואב, אבל גאים בך, גיבור שלנו", אמרה אימו

סיפור חייו

- ♦ בנם של שראיט וגרמאי
- ♦ נולד בתאריך 30.10.2001 (י"ג בחשוון תשס"ב)
- ♦ התגורר בקריית אתא
- ♦ שירת ביחידת אגוז
- ♦ נפל בתאריך 9.10.2023 (כ"ד בתשרי תשפ"ד) בדרום הרצועה

אביאל מלקמו נולד בקריית אתא להוריו שראיט וגרמאי, אח לרחל, אילן, חיים, בת אל, לירון ושי לי. שירת כלוחם ביחידת אגוז

ונפל בקרב עם מחבלים בדרום הרצועה. שבעה מחברי הצוות שלו נפצעו באותה היתקלות קשה.

בני משפחתו מספרים שאביאל נלחם כדי לשרת באגוז והכריז: "נולדתי פה, ואין לי ארץ אחרת. למען המדינה אתן הכל".

האם שראיט נזכרה בפגישתה האחרונה עם בנה האהוב: "ביקשתי שיבטיח לי שיחזור, והוא ענה: שום כדור לא יפגע בי. אני חוזר עם דגל ישראל והחיללים שלי. אני אמחק את האויבים שלנו, אם לא אני מי? אמרת שתבוא, לא אמרת שתבוא בארון. אנחנו בוכים כי קשה וכואב, אבל גאים בך, גיבור שלנו".

האח חיים: "נכנסתי להודעות בטלפון וראיתי שבסטטוס שלך כתוב: 'הסתכלת לשמיים? מבטיח לך שכל יום כשאתעורר אסתכל לשמיים. אוהב אותך, אח קטן'. האחות התאומה בת-אל: "כל מקום שהלכנו היינו תמיד בת-אל ואביאל, ועכשיו זה רק אני. איך אהבת את המדינה, היית הראשון לרוץ לקרב. הלב שלי איתך".

"תודה על הזכות להיות אחיך", אמר האח הבכור אילן.
רב סרן מוטי שושן ספד בשם צה"ל: "הציונות והלכידות משקפים את עוצמת הערכים עליהם גדלת. תמיד תהיה חלק ממשפחת אגוז".

לפני גיוסו הצטרף אביאל למכינה הקדם צבאית "גל", שעוסקת בהכנה לשירות משמעותי בצה"ל ובהכוונה למנהיגות והובלה. נועה שהדריכה אותו במכינה סיפרה: "הוא היה עמוד התווך של הקבוצה. כל מי שהכיר אותו זכה".

- אביאל, בן 21 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בקריית אתא.

הלב של המדינה

יהונתן יצחק סמו נפל כשלחם עם חבריו הצנחנים ברצועת עזה. משפחתו תרמה את איבריו להצלת שישה חולים

סיפור חייו

- ◆ בנם של איילת ומשה
- ◆ נולד בתאריך 4.1.2002 (כ' בטבת תשס"ב)
- ◆ התגורר בכרמי צור
- ◆ שירת כלוחם בצנחנים
- ◆ נפל בתאריך 10.11.2023 (כ"ו בחשוון תשפ"ד)
- ◆ במרכז רצועת עזה

יהונתן יצחק סמו נולד בירושלים להוריו איילת ומשה, אח לבארי, לביא, תמר ואחינועם. התגייס לצה"ל באוגוסט 2021 ושירת כלוחם בגדוד 202 בחטיבת הצנחנים. הוא נפל בקרב במרכז רצועת עזה.

כנער שימש יהונתן מדריך בתנועת בני עקיבא והתנדב בארגונים רבים. הוא למד בישיבת נווה שמואל באפרת והמשיך למכינה קדם צבאית אדרת בכפר סילבר, המשלבת דתיים וחילונים. הוא השתתף בתוכניות אקדמיות לנוער מצטיין. לקראת הגיוס היה מיועד לשירות בחיל המודיעין, אבל התעקש להיות חייל קרבי והתנדב לצנחנים. יהונתן לחם עם חבריו הצנחנים באזור שיח' עג'לין. הלוחמים נתקלו במחבלי חמאס שפתחו לעברם בירי, חתרו למגע עם המחבלים וחסלו אותם בסיוע מטוסים וטנקים. יהונתן נפצע קשה והועבר לבית החולים בילינסון, שם נלחמו הרופאים על חייו עד שאפסה התקווה. במותו הציל את חייהם של שישה חולים שאיבריו הושטלו בגופם, ביניהם תינוקת בת שמונה חודשים וילד בן 10.

"יהונתן בחייו היה איש של חברים וחיבורים", אמר אביו משה. "היו לו חברים בכל מקום ומכל הסוגים. כל אחד מהחברים הרגיש שיהונתן הוא החבר הכי טוב שלו. גם במותו, יהונתן זכה לעשות חיבורים עם שישה נתרמים".

יהונתן חתם בעבר על כרטיס אדי לתרומת איברים, ומשפחתו לא היססה כשהחליטה לממש את רצונו ולתרום את איבריו להצלת חיים אחרים. "זה היה יהונתן. כל דבר עשה בחיור, מתוך רצון לעזור", אמרו בני המשפחה.

פרופ' דן ערבות, מנהל המערך לניתוחי לב וחזה בבילינסון שביצע את השתלת הלב: "הלב הזה, שפעם בגופו של יהונתן, הוא הלב של מדינת ישראל. אני מייחל לעלות לקברו של יהונתן ז"ל ולומר לו ולמשפחתו תודה בשמי ובשם כל המשפחה שלי", אמר מושתל הלב יעקב מלכה.

גם מושתל הריאות ביקש להודות ליהונתן ומשפחתו: "קיבלתי אוויר לנשימה".

יהונתן, בן 21 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. ■

במותו הציל חיים רבים

אברהם פטנה מנע אסון כבד בפיגוע בכביש המנהרות בירושלים.
"הבן שלי גיבור ואני גאה בו", אומרת אימו

סיפור חייו

- ♦ בנם של איילנש ואווקה
- ♦ נולד בתאריך 23.12.2002 (י"ח בטבת תשס"ג)
- ♦ התגורר בחיפה
- ♦ שירת במשטרה הצבאית
- ♦ נפל בתאריך 16.11.2023 (ג' בכסלו תשפ"ד) בפיגוע בכביש המנהרות

אברהם פטנה נולד בטירת כרמל להוריו איילנש ואווקה, אח לשלמה, נצנת ואברש. בהמשך המשפחה עברה להתגורר בחיפה.

הוא התגייס לצה"ל באוגוסט 2023 ושירת כלוחם מעברים בגדוד ארו של המשטרה הצבאית. נפל בפיגוע ירי ליד מחסום כביש המנהרות בכניסה לירושלים.

אברהם אהב את השירות הצבאי, היה חייל מצטיין ומשקיען, ואף סיים את הטירונות כחניך למופת. לדברי מפקדיו, הוא היה הראשון לזהות שלושה מחבלים שהתקרבו למחסום ופתחו באש. אברהם חתר למגע ובפעולתו המהירה והאמיצה מנע אסון גדול שעלול היה להתרחש בירושלים. חמישה אנשים נפצעו בתקרית שבה נפל.

ברשות המחבלים נמצא נשק רב, מדי צה"ל ותמרים שהביאו איתם כהכנה לשהות ממושכת בישראל, כפי שעשו מחבלי החמאס מעזה במתקפת הטרור בשבעה באוקטובר. אימו איילנש: "הבן שלי גיבור ואני גאה בו מאוד. הוא היה ילד טוב שכולם אהבו. אני שמחה שהוא הציל אנשים אחרים, אבל הייתי רוצה שגם הוא ימשיך לחיות. האובדן קשה מאוד".

שלמה האח סיפר: "הוא תמיד ידע איך להשפיע עלי לטובה. הוא היה גדול ממני רק בשנתיים, אבל הסתכלתי עליו כאילו הוא הרבה יותר גדול, כי הוא היה חכם וכריזמטי". אביו החורג באבי זגאיה הוסיף: "הוא היה אדם אמיץ וחזק".

סווארה הסבתא נזכרה כיצד תמיד נענה בחיוב לכל בקשת עזרה. "הוא היה האור של כולנו ומותו שבר לנו את הלב", אמרה.

"בן אדם עם לב זהב", הגדירו אותו חבריו אושר ויובל, שסיפרו כיצד אהבו ללכת לשחק כדורגל ביחד.

■ אברהם, בן 21 בנפלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בחיפה.

מילד אמיץ ללוחם נועז

אסצ'אלו סמה נפל בקרב עם מחבלים בצפון הרצועה. כבר בכיתה א' נודע כגיבור קטן, כשנאבק נגד האפליה במערכת החינוך

סיפור חייו

- ♦ בנם של פירנוס וזמנה
- ♦ נולד באתיופיה בתאריך 12.2.2003 ('י באדר א' תשס"ג)
- ♦ התגורר בפתח תקווה
- ♦ שירת בחטיבת הנח"ל
- ♦ נפל בתאריך 2.12.2023 (כ' בכסלו תשפ"ד) בצפון רצועת עזה

אסצ'אלו (אסי) סמה, בנם של פירנוס וזמנהולד, אח לטאקלה, הלן, רפאל ואליאב,

נולד באתיופיה ועלה לישראל עם משפחתו בשנת 2007. הוא התגייס לצה"ל בדצמבר 2021 ושירת כלוחם בנח"ל. מת מפצעיו לאחר שנפצע קשה בקרב מול מחבלים בצפון רצועת עזה בעת מילוי תפקידו בחפ"ק של מג"ד 932. הרופאים נלחמו על חייו במשך שלושה שבועות עד למותו.

חבריו מהצבא אמרו עליו: "הוא תמיד דאג לחבריו, היה הלב של הפלוגה". מפקד חטיבת הנח"ל לשעבר תא"ל (מיל') אילן הרר הוסיף: "אסי נפצע בעת שהגן על המולדת. הוא היה חבר ולוחם אמיתי".

חברים מכפר הנוער "מוסינזון" בהוד השרון שבו התחנך סיפרו: "הוא היה תלמיד וחבר אהוב. תמיד עזר ותמך. אימרה שהוא האמין בה ופעל על פיה: תהיה חזק יותר מהתירוץ שלך".

בספר המחזור של אסצ'אלו נכתב עליו משפט שהוא נהג לומר לעיתים קרובות: "תנצח את הפחדים שלך".

חיה בלחסן, מורה בכפר הנוער: "הוא הגיע לפנימיה כילד שובב בן 14 וסיים עם בגרות מלאה. הגיע ילד ויצא גבר, לוחם".

גילי דביר, מדריכה בפנימייה, ספרה לו: "הלב שלי שבור לרסיסים. נלחמת בגבורה עבור מדינת ישראל, ואנחנו מצדיעים לך. אתה הגיבור שלנו. תשמור עלינו מלמעלה".

אסצ'אלו זכה לפרסום כבר בכיתה א', כשבית הספר "מורשה" בפתח תקווה סירב לקלוט אותו ואת חבריו יוצאי אתיופיה. הגיבור בן ה-6 הפך לפנים של המאבק כנגד האפליה במערכת החינוך. "אני רוצה ללמוד כמו כולם", אמר בזמנו לעיתונאים שראינו אותו. השנים חלפו, והגיבור הקטן הפך ללוחם נועז שמסר את חייו למען המדינה.

אסצ'אלו, בן 20 בנפולו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בפתח תקווה. ■

לוחם ברוחם של המכבים

עלמנאו עמנואל פלקה, לוחם בדובדבן, נפל בדרום רצועת עזה. את חייו נתן למדינה, ואת איבריו תרם להצלת חולים

סיפור חייו

- ♦ בנם של מאמי ואנדיהו
- ♦ נולד באתיופיה בתאריך 27.3.2001 (ג' בניסן תשס"א)
- ♦ התגורר בקריית גת
- ♦ שירת בדובדבן
- ♦ נפל בתאריך 6.12.2023
- ♦ (כ"ג בכסלו התשפ"ד) בדרום הרצועה

עלמנאו עמנואל פלקה נולד באתיופיה, להוריו מאמי ואנדיהו, אח לנועם, בירהנו, ימקר וניגיש. עלה לישראל עם משפחתו בשנת

2004. התגייס לצה"ל באוגוסט 2022 ושירת כלוחם ביחידה המובחרת דובדבן בחטיבת הקומנדו. נפל בקרב עם מחבלים בדרום רצועת עזה.

חודש לפני שנהרג סיים מסלול שארך כשנה וחצי, נבחר למצטיין פלוגתי וזכה באות מופת צה"לי. "עמנואל היה סמל ואגדה בחייו", אמר רס"ן ס', סגן מפקד דובדבן. "היית נחוש, חדור מטרה ועשית הכל על הצד הטוב ביותר, וכל זה בצניעות ובענווה".

עמנואל לא התקבל תחילה לחטיבת הקומנדו. הוא התנדב לצנחנים, ניסה שוב והצליח להגשים את חלומו כשהתקבל לדובדבן, יחידה שמתמחה בלוחמה בטרור ובפעילות מסוערת נגד מחבלים. הוא לא סיפר להוריו מה תפקידו בצבא, כדי לא להדאיג אותם. אמר להם שהוא ג'ובניק, בזמן ששירת בחוד החנית של אחת היחידות המובחרות ביותר בצה"ל.

אחיו הבכור נועם, לוחם באגוז: "תמיד אמרת שעל הגנת המולדת אתה תמות. ההורים שלנו חלמו על הארץ, סיפרו סיפורים שעברו מפה לאוזן. עדה שלמה חלמה והגשימה חלום. היית לוחם ברוחם של המכבים. לא נתת למציאות מסביב לרפות את ידיך. ידעת בבהירות כמה המלחמה הזו צודקת".

הבחור שנודע בחייו בנתינה שלו לאחר, המשיך לתת גם לאחר מותו. את חייו נתן למען המדינה ואת איבריו גופו לארבעה חולים שהיו זקוקים להם. הלב, הריאות, הכבד, הכליות והבלבב שלו הושתלו בגופם של חולים, שחייהם ניצלו הודות לאצילות הנפש של המשפחה.

ראש עיריית קריית גת אמר לבני משפחת פלקה: "כבוד לעירנו שאתם מתגוררים בה. נדאג להנציח אותו על דמותו ותכונותיו המצויינות".

עלמנאו עמנואל, בן 22 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בקריית גת. ■

גאים אבל כואבים

שי איילי, לוחם ביחידה 669, נפל בהיתקלות עם מחבלים בצפון רצועת עזה. "נשתדל להיות חזקים", הבטיח אביו

סיפור חייו

- ♦ בנם של מזל וראובן
- ♦ נולד בתאריך 12.10.2002 (ו' בחשוון תשס"ג)
- ♦ התגורר באשקלון
- ♦ שירת בחיל האוויר ביחידה 669
- ♦ נפל בתאריך 21.12.2023 (ט' בטבת תשפ"ד) בצפון רצועת עזה

שי איילי מאשקלון היה בנם של מזל וראובן, אח לאשרת, זוהר ושני. התגייס לצה"ל בדצמבר 2020 ושירת כלוחם ביחידת החילוץ הקרבית

669 והיה צוער בבית הספר לקצינים. נפל בהיתקלות עם מחבלים בצפון רצועת עזה. הצמד שלחם לצידו סיפר שהוא הציל את חייהם גם באותה תקרית שבה שי נפגע וגם ביום שלפני.

אביו ראובן כתב לזכר בנו: "רצית להילחם למען המדינה שלך ולמעננו. תמיד ידעת מה אתה רוצה ומצפה מעצמך. תדע שהחברים שלך והמשפחה דואגים לנו, באים, מחבקים ומנציחים אותך בכל דרך. אנחנו גאים אבל כואבים. נשתדל להיות חזקים". קרוביו וחבריו מספרים על אדם מיוחד, מלח הארץ, ומזכירים את אומץ ליבו ומסירותו. שני אחותו כתבה: "אחי הקטן, איך אפשר לעכל את הבשורה הזו?". עמית חברתו: "נשבר הלב. איזו אבדה, איזה בן אדם זהב". עוז, חבר נוסף: "היית מהטובים שבטובים. לא אשכח אותך, גיבור ישראל". חברו רוי: "תודה ששמרת עלינו, חבר יקר שלי. אוהב אותך ומתגעגע".

ראש העיר תומר גלאם ספד לו: "שי היה מטובי בניה ובנותיה של העיר. בכל פעם שהוא כיוון גבוה וסימן לעצמו מטרה הוא הגיע לאן שרצה. כשאנחנו בוכים על נפילתו, אנחנו בוכים על כל הטוב שהלך מאיתנו. על מי ועל מה שהוא יכול היה להיות".

לבני משפחת איילי אמר ראש העיר: "אנחנו מצדיעים לכם על קורבנכם הקשה מנשוא. מעתה אתם חלק ממשפחת השכול, משפחה גדולה מדי".

שי, בן 21 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי באשקלון. ■

עשה הכל בשביל המדינה

ברהנו קאסיה הציל אזרחים רבים בנחל עוז בשבעה באוקטובר ונפל בפיצוץ מטען ברצועת עזה. "היית פייטר אמיתי", אמרו חבריו

סיפור חייו

- ♦ בנם של טאריק ואמרה
- ♦ נולד באתיופיה בתאריך 6.12.2001 (כ"א בכסלו תשס"ב)
- ♦ התגורר בבית שמש
- ♦ שירת בסיירת גבעתי
- ♦ נפל בתאריך 22.12.2023 ('י בטבת תשפ"ד) ברצועת עזה

ברהנו קאסיה נולד באתיופיה להוריו טאריק ואמרה, אח לדגיטנו, חבטה, עלמוורק, אסרס, אביי, שאראו ואשטיה. עלה לישראל עם

משפחתו בשנת 2010, התגייס לצה"ל באוגוסט 2021 ושירת כלוחם בסיירת גבעתי. בשבעה באוקטובר לחם עם חבריו בקיבוץ נחל עוז מול מחבלים רבים, הציל אזרחים וחילץ אותם למקום מבטחים. הוא נפל בפיצוץ מטען ברצועת עזה, שלושה חודשים לפני שהיה אמור להשתחרר.

אחותו של ברהנו ספדה לו: "גיבור שלנו, תמיד הסתכלת על העולם באור חיובי. אתה חשוב למשפחה, אנחנו אוהבים אותך".

אחיו של ברהנו אמרו: "אמרת לנו: 'אנחנו ננצח, אני עושה הכל בשביל המדינה'. אוהבים אותך ומצדיעים לך".

דניאל, חברו מהשירות הצבאי: "לא נתפס לי שאתה לא איתנו. כולם יזכרו אותך בתור הלוחם שהיית, שגם בזמנים הכי קשים יודע לחייך. אוהב אותך אחי ומתגעגע". חבר נוסף ספד לו: "היית פייטר אמיתי. מורה דרך, איש סוד. מלאך בדמות אדם. במותך ציווית לנו חיים".

אל"מ גיא ביטון ספד בשם צה"ל: "שמחת החיים שלך הייתה מיוחדת במינה. היית גאה מאוד בעדה האתיופית אליה אתה שייך. היית מקצוען, תמיד רצית להיות ראשון. מותך לא היה לשווא. נפלת מות גיבורים. אני מבטיח לך שאנחנו ננצח".

עליזה בלור, ראש עיריית בית שמש לשעבר: "משפחתך קשרה את גורלה עם ירושלים וישראל. אנחנו עם חזק ונהיה אתכם. אתם לא לבד".

ברהנו, בן 22 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. ■

כשהמלאכים בוכים

מולוקן תשומה נפל בזמן שירות מילואים בבקעת הירדן.
"נוודא שצוואתך תתמלא ומסריך יהדהדו", כתבו לזכרו חבריו

סיפור חייו

- ◆ בנם של הרגווין ונביית
- ◆ נולד באתיופיה בשנת 1985
- ◆ התגורר באשדוד
- ◆ שירת במילואים כלוחם חי"ר
- ◆ נפל בתאריך 25.12.2023 (י"ג בטבת תשפ"ד)
- ◆ בעת מילוי תפקידו בשירות מילואים בבקעת הירדן

מולוקן תשומה נולד באתיופיה להוריו הרגווין ונביית, אח לגטהום, ירוס, צגנת, מזל ושי. עלה לישראל עם משפחתו בשנת 1998.

בשבעה באוקטובר גוייס למילואים כלוחם בחטיבת הנח"ל. הוא נפל בעת מילוי תפקידו בעת שירותו בבקעת הירדן.

מולוקן היה גאווה הוריו ובני משפחתו, אהוב על כל מכריו, שמעידים עליו שהיה בעל לב ענק שכל כולו מסירות ונתינה לזולת - בחייו האישיים, המשפחתיים ובמסגרת הצבאית.

מפקדו הספיד אותו וסיפר שמולוקן ידע תמיד לייצר אווירה ואנרגיה חיוביות בפלוגה ובגדוד, אדם שמח שדאג לשמח את כולם. "הוא היה מוכן לעזור בכל משימה, אהוב על כל חבריו לפלוגה, והתעקש לצאת איתם לכל משימה מבצעית", אמר המפקד. ראש העיר יחיאל לסרי הספיד אותו ואמר: "הפרידה קשה ומהווה אובדן גדול למשפחתו, לחבריו הרבים ולעיר כולה, הכואבים את נפילתו ואובדן חייו בגיל צעיר כל כך".

חבריו כתבו לזכרו: "כשהמלאכים בוכים מי מנגב להם את הדמעות? תודה, יקר שלנו, על ההשגחה והשמירה שלך עלינו. תנוח לך, זוכרים ולא שוכחים. אנחנו נוודא שהזיכרון שלך יקודש, שצוואתך תתמלא והמסרים שלך יהדהדו בכל עבר. לנצח תישאר בליבנו".

חברו דני הוסיף: "מתגעגע אלייך מאוד, ואין כמעט יום שאני לא חושב עליך. היית חבר טוב, ותמיד ידעתי שאם קשה לי אני יכול לבוא לדבר איתך ושאתה תבין אותי. היית בן אדם מיוחד. אוהב אותך, אתה חסר לי מאוד".

חבר נוסף, מישל שריקי, סיפר עליו: "הוא היה בחור חמוד ואהוב עם אנרגיות טובות. תמיד היה בשמחה, מלא באהבת אמת, שרק רצה לעזור. מתגעגע אליך, חבר יקר".

מולוקן, בן 28 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי באשדוד. ■

השכפ"ץ של המדינה

שי גרמאי לוחמת מג"ב נפלה בעת פעילות לסיכול טרור בג'נין.
"איבדנו את הפרח של הפלוגה", אמרה המפקדת שלה

סיפור חייה

- ♦ בתם של ורד ושלמה
- ♦ נולדה בתאריך 16.2.2004 (כ"ד בשבט תשס"ד)
- ♦ התגוררה בכרמיאל
- ♦ שירתה במג"ב
- ♦ נפלה בתאריך 7.1.2024 (כ"ו בטבת תשפ"ד)
- ♦ במחנה פליטים בג'נין

שי גרמאי, בתם של ורד ושלמה, אחות לז'ן, איתי ומיראל, הייתה בת יחידה בין שלושה בנים. המשפחה עלתה מאתיופיה בשנת 1982, השתקעה בכרמיאל והפכה למשפחה

מוכרת ואהובה בעיר. שי התגייסה באוגוסט 2022 ונלחמה לשרת בעקבות אחיה במשמר הגבול, למרות שקיבלה תפקיד בצה"ל כמדריכת ספורט.

בשעת לילה מאוחרת יצאה היחידה של שי לפעילות מבצעית במחנה הפליטים ג'נין. הרכב בו נסעה עלה על מטען גחון והיא נהרגה.

האב שלמה סיפר כיצד בשעה 6:00 בבוקר נשמעו דפיקות בדלת. החרדות התממשו כשבפתח עמדו נציגי משמר הגבול ובישרו שהנורא מכל קרה. רק שבוע קודם לכן היא שיתפה אותו בהחלטתה להמשיך לשרת במשטרה גם בעתיד.

"היא הייתה ילדה מיוחדת במינה, הנסיכה של אבא, ותמיד הייתי גאה בה", אמר בעצב. "היא אהבה לתת מעצמה והיה לה אכפת מהאחרים".

האם ורד ספרה לה: "תמיד אמרת שאין לי מה לדאוג ושידרת ביטחון. אני אוהבת אותך ורוצה לחבק אותך. לא הספקתי להיפרד ממך".

אביעד צדוק, בן הזוג של שי בשלוש השנים האחרונות, סיפר שהוא העריץ אותה. על קת הנשק האישי שלו בצבא כתב את שמה והוסיף ציור של כתר, "כי היא הייתה המלכה שלי", אמר והוסיף: "היא הייתה ילדה צנועה שלא ויתרה אף פעם. התמודדה עם אכזבות ותמיד המשיכה".

קס אפרים לאווי הכיר את שי לפני כ-10 שנים, כשהיא הגיעה אליו ללמוד את השפה האמהרית. "משפחת גרמאי היא משפחה עם תודעה ציונית עמוקה, וההורים הנחילו את הערכים לילדיהם", אמר.

סמ"ר מאיה ניקיץ ציינה שהיא לא רק הייתה המפקדת של שי, אלא גם חברה טובה שלה. "היא התגייסה כדי להגן על הארץ והרגישה שהיא השכפ"ץ של המדינה. איבדנו את הפרח של הפלוגה".

שי, בת 19 בנופלה, הובאה למנוחות בחלקה הצבאית בבית העלמין בכרמיאל. ■

נתן את הלב והחיים

אנדועלם קבדה נפל בקרב בחאן יונס. החברים מספרים על בחור עם לב זהב. "הוא היה האור שלי", אומרת אימו

סיפור חייו

- ♦ בנם של טלאנש ויוסף
- ♦ נולד באתיופיה בתאריך 26.9.2002 (כ' בתשרי תשס"ג)
- ♦ התגורר בקריית גת
- ♦ שירת בגדוד הנדסה
- ♦ נפל בתאריך 13.1.2024 (ג' בשבט תשפ"ד) בחאן יונס

אנדועלם קבדה נולד באתיופיה להוריו טלאנש ויוסף, אח לעלמגנה, אלעד, בסופקאט, אורלי, אלדנה ושיראל. עלה לישראל עם

משפחתו בשנת 2005. את שירותו הצבאי עשה בחיל הנדסה. בדצמבר 2023 נקרא לשירות מילואים בגדוד הנדסה 603 בעוצבת סער מגולן. שבועות אחדים לאחר מכן נפל בקרב בחאן יונס בדרום רצועת עזה. כילד גדל בראשון לציון. בנעוריו הוריו נפרדו, ואימו עברה לקריית גת. בחטיבת הביניים ובתיכון למד במקווה ישראל. אנדועלם באמהרית פירושו "עולם אחד", והוא אכן היה כל עולמה של אימו. "אנדרו היה האור שלי", היא אומרת. "ילד שנתן את הלב שלו, ובסוף נתן את החיים. היה לו חלום לחיות את החיים אחרי השחרור. הוא לא חשב שימות. יום ולילה אני חושבת עליו".

"הרושם הראשוני שמקבלים ממנו הוא ביישנות", מספרים חבריו ממקווה ישראל - ליעד, טדסה, גטו ונועם. "אבל איתנו הוא היה פחות ביישן. הייתה לו נוכחות גם בלי לעשות הרבה רעש".

חבריו הקרובים מתארים בחור שהיה לא רק חבר טוב, אלא פשוט אדם טוב, שתמיד מוכן לעזור ולהתייצב לכל משימה. "מאלה שעושים ולא מדברים", כדבריהם. "בנאדם עם שקט פנימי ונוכחות מרגיעה".

חברו אסף: "אנדרו, חיים שלי, איזה כאב". חבר אחר בשם יוסף אמר עליו: "הוא היה אחד הגברים, חייל מסור. פשוט אבדה גדולה".

פלקצ' איינעלם בת דודתו כתבה: "חיים שלי, איזו בשורה קשה. בן דוד יקר שלי ואהוב שלי, יהי זכרך ברוך".

אנדועלם, בן 21 בנפלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בקריית גת. ■

עכשיו אתה גיבור לאומי

אוריה איימלק גושן, לוחם בסיירת גבעתי, נפל בקרב בחאן יונס.
להיות חזק ולהתבסס על האמונה - זו הייתה דרכו

סיפור חייו

- ♦ בנם של יפית ואיוב
- ♦ נולד בתאריך 18.8.2002 ('י באלול תשס"ב)
- ♦ התגורר בירושלים
- ♦ שירת בסיירת גבעתי
- ♦ נפל בתאריך 17.1.2024 (ז' בשבט תשפ"ד) בחאן יונס

אוריה איימלק גושן נולד בירושלים להוריו יפית ואיוב, אח לנועם ודורון. התגייס לצה"ל באוגוסט 2021 ושירת כלוחם בחטיבת גבעתי.

נפל בהיתקלות עם מחבלים בעת פעילות מבצעית בחאן יונס.

לפני מותו שלח אוריה איימלק לחבר סרטון שיעביר למשפחתו במקרה שהוא ייפול במלחמה. "אני בסדר, אל תדאגו, אוהב אתכם", הוא אומר בסרטון הפרידה. "אני רוצה שתחייכו ותזכרו את החיך שלי. חיוכים הם הכוח שלנו".

בני משפחתו מספרים שהיה גאה מאוד במורשת של משפחתו ושל הקהילה כולה: "אני שואב אומץ מהסיפור של המשפחה שלי", אמר. "צריך לדעת לעמוד על שלך, להתבסס על האמונה ולהיות חזק".

"קשה לי לחשוב שלא אזכה לראות אותך גדל, מתחתן וממשיך להפיץ את אורך בעולם", אמרה אימו יפית. "הייתי בטוחה שאתה תהיה אבא נהדר ושזוכה לנכדים עם לב זהב כמו שלך. תודה על השמחה שהבאת לחיינו".

"תמיד היית הגיבור שלנו, ועכשיו אתה גיבור לאומי", ספד אחיו. "נפלת על קידוש השם, ואנחנו יודעים שאתה נמצא בעולם שכולו טוב".

אחותו אמרה בדמעות: "תמיד תהיה אחי הגדול. היית הכי אהוב, הכי חכם, הכי מבין, הכי מצחיק. לא היה דבר שלא יכולת לעשות. הרגיש שאתה הנפש התאומה של כל מי שפוגש אותך. אי אפשר היה שלא להתאהב בך. לעולם תחיה בתוכנו".

אביו איוב: "זכינו לגדל ולגדול איתך 21 שנה. העם רוצה את השקט והאחוה, אחדות, ושנדע לנצח את אלה שרוצים לנצח אותנו. עלינו לוותר על האגו, השנאה והפילוג. אנחנו לא יודעים לנצל את הכוח שיש לעם ישראל. תקשיבו לרחשי הלב של העם, שבסך הכל רוצה לחיות בשקט, בלי שנאה ובלי פחד".

אוריה איימלק, בן 21 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. ■

המגדלור של המשפחה

דניאל קאסאו זגייה נפל באסון קריסת המבנים בעזה. אלמנתו מספרת שבנו הבכור לא הפסיק לשאול: "איפה אבוש?"

סיפור חייו

- ♦ בנם של מסרט ואלבאצ'א
- ♦ נולד באתיופיה בתאריך 19.3.1985 (כ"ו באדר תשמ"ה)
- ♦ גדל ביוקנעם עילית
- ♦ שירת כלוחם חי"ד במילואים
- ♦ נפל בתאריך 22.1.2024 (י"ב בשבט תשפ"ד) באסון קריסת המבנים בעזה

דניאל קאסאו זגייה נולד באתיופיה להוריו מסרט ואלבאצ'א, אח למקויט, אנאני, דסלין, רחל ואלמייהו. עלה לישראל עם משפחתו

בשנת 1995. סיים בהצטיינות את לימודיו בטכניון והיה מהנדס מוערך בחברה בירושלים. יחד עם אשתו אנגואץ הקים משפחה לתפארת ולבני הזוג נולדו שני ילדים: איתן (5) ולין (3).

דניאל קאסאו גוייס למילואים יום אחרי שבעה באוקטובר. הוא נפל באסון קריסת המבנים במחנה הפליטים אל-מע'אזי במרכז רצועת עזה, יחד עם 20 לוחמים נוספים. אנגואץ אלמנתו עובדת כאחות במחלקת יולדות בבית החולים הדסה עין כרם בירושלים. היא הכירה את קאסאו באירוע משפחתי ומספרת שזו הייתה אהבה ממבט ראשון. "קאסאו עשה כל דבר בדרך הכי מושלמת שאפשר, לא כדי לסמן וי, אלא בדרך הרצינית והאיכותית שאפיינה אותו. הוא לא שיתף אותי בסכנות בעזה וכל הזמן הרגיע אותי שהכל בסדר, כדי שלא אדאג. הוא היה שלם עם עצמו והאמין במה שהוא עושה. אני מקווה שכל מי שהספיק להכיר את קאסאו ייקח ממנו את התכונות הטובות והמיוחדות שלו".

היא מספרת שבעקבות האובדן הבן איתן לא הפסיק לשאול היכן אביו. "הוא כל הזמן שאל: איפה אבוש? מתי הוא חוזר? הילדים ראו את אלפי האנשים שהגיעו להיפרד מהאבא הגיבור שלהם, אבל הם לא מבינים".

אלפים הגיעו ללוות אותו בדרכו האחרונה, רבים מהם לבשו חולצה לזכרו עם תמונתו וכיתוב: "תמיד היית ותישאר המגדלור שלנו".

דניאל קאסאו, בן 39 בנופלו, הובא למנוחות בחלקה הצבאית בבית העלמין ביקנעם. ■

הוא תמיד היה ראשון

אברהם אובגן נפל בקרב בצפון רצועת עזה שבועות אחדים לפני שחרורו מצה"ל. "הוא לעולם יהיה גאוותנו", אמרו אחיו

סיפור חייו

- ♦ בנם של מנטגואב ופרדה
- ♦ נולד בתאריך 7.11.2002 (ב' בכסלו תשס"ג)
- ♦ גדל בנתיבות, התגורר בנתניה
- ♦ שירת בחטיבת הנח"ל
- ♦ נפל בתאריך 20.2.2024
- ♦ (י"א באדר א' תשפ"ד) בצפון רצועת עזה

אברהם אובגן נולד בנתיבות להוריו מנטגואב ופרדה, אח לרחל, דנה, עדינה, אבטה, יוסי, דרסה, אסתר, ליאור, שרה, יורם

ואמיר. בתקופה האחרונה עבר להתגורר בנתניה. התגייס לצה"ל באוגוסט 2021 ושירת בגדוד 932 בחטיבת הנח"ל. נפל בהיתקלות עם מחבלים במהלך פשיטה על שכונת זייתון בצפון רצועת עזה, שישה שבועות לפני שהיה אמור להשתחרר מצה"ל. בשבת לפני נפילתו נפגשו כל האחים בבית האם בנתניה. "בכל פעם שהוא נכנס לבית עם החיוך שלו הוא הפיץ אור בבית", אמרו אחיו. "כשבישרו לנו על מותו כיבו לנו את האור וגמרו לנו את הלב. הוא היה ולעולם יהיה גאוותנו. הוא השאיר אחריו מורשת מפוארת שמסמלת את האדם הערכי שהיה: כיבוד הורים, צניעות, חברות, אופטימיות ומסירות".

האח דרסה הוסיף: "הוא היה ילד קסם. בחור גבוה, יפה, חייכן עם לב ענק. דיברתי איתו על המלחמה כשהוא יצא להפוגות. אמרתי לו לא להיות שאנן, להיות חד. הוא לא חשש, הייתה לו רוח של לוחם. הוא נלחם למען המטרה הגדולה שלשמה עלינו לארץ הזאת".

מפקד המחלקה ספד: "הוא תמיד היה ראשון. ראשון להתנדב, ראשון להקריב, ראשון לצחוק, ראשון לחייך את החיוך הבלתי נשכח שלו. לא צריך להיות מפקד כדי להיות מנהיג ואברהם הוא ההוכחה לכך. בשקט בשקט סחף אחריו מחלקה שלמה, וגם את כל מי שבמקרה עבר בדרכו. חיוך קטן וכולם הולכים אחריו".

אחיו החליטו להנציח אותו בכתיבה והכנסת ספר תורה לעילוי נשמתו. אברהם, בן 21 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. ■

נפל בהגנה על הארץ שאהב

נריה בלטה מסיירת גבעתי נפל בקרב בחאן יונס.
סיפורו של בחור שאהבת הארץ ורוח ההתנדבות פיעמו בו

סיפור חייו

- ◆ בנם של בזטו בת שבע והרב מהרי רחמים
- ◆ נולד בתאריך 11.9.2002 (ו' בתשרי תשס"ג)
- ◆ התגורר בשבי שומרון
- ◆ שירת בסיירת גבעתי
- ◆ נפל בתאריך 24.2.2024
- ◆ (ט"ז באדר א' תשפ"ד) בחאן יונס

נריה בלטה נולד והתחנך בשבי שומרון עם הוריו בזטו בת שבע ומהרי רחמים ואחיו דביר, אלישיב, עמיחי, יסכה, עטרת והודיה. התגייס

לצה"ל בדצמבר 2021 והתנדב לסיירת גבעתי. בתקריט שבה נהרג בחאן יונס נפלו שני לוחמים נוספים ונפצעו מפקד הפלוגה ושני לוחמים.

נריה סיים בהצטיינות את המסלול של סיירת גבעתי ויצא לקורס מפקדים. בשבעה באוקטובר עזב את תפקידו בהכשרות וקפץ להילחם עם יחידתו בשדרות ובנחל עוז. הוא המשיך איתם לעזה ובמהלך הלחימה עבר להיות סמל של צוות מקביל. בעת היתקלות של הכוח עם מחבלים בחאן יונס הוא הסתער וחתר למגע, ושם נפל. קרוביו מספרים על נער חרוץ וערכי, שאהב בכל ליבו את ארץ ישראל. עבודת האדמה וההתיישבות היו חלק בלתי נפרד מאישיותו.

אימו ספרה לו: "כל הזמן הרגעת אותי ואמרת לי שהכל בסדר, וקצת האמנתי לך. אבל הרע מכל קרה. איך נפרדים מבן אהוב ויקר כמוך? אתה ילד עניו, עדין ושקט. היית בכל מקום שהיה צריך אותך, ונפלת בהגנה על הארץ, המדינה הקטנה שלנו. אתה גיבור אמיתי".

אביו סיפר שסבא של נריה נרצח בדרך מאתיופיה לישראל. "הוא היה שמח לדעת שיש לו נכדים שנלחמים על הארץ שהוא כל כך רצה להגיע אליה ולא זכה", אמר האב. "אני גאה שבננו שנולד כאן נלחם על ארצנו הקדושה".

האח דביר: "כבשת כל מקום שהגעת אליו, ועשית הכל בשקט ובענווה מתמדת, כי זה מי שהיית. לא הבנתי איך ילד כל כך צעיר יכול לחשוב בצורה כה בוגרת ואחראית. גדלנו באותו בית עם אותם ערכים ואותם עקרונות. אף פעם לא אמרתי לך את זה, אבל הערצתי אותך, אחי".

נריה, בן 21 בנפולו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בנתניה. ■

הטובים נופלים ראשונים

קאלקידן מהרי נפל ברצועת עזה, אבל סיפור הגבורה שלו התחיל הרבה קודם, בהחלטתו האמיצה לעלות לישראל

סיפור חייו

- ◆ בנם של אלמוז מאמו ואיינהו אליהו מהרי
- ◆ נולד באתיופיה בתאריך 9.6.1986 (ב' בסיוון תשמ"ו)
- ◆ התגורר בפתח תקווה
- ◆ שירת כלוחם חי"ר במילואים
- ◆ נפל בתאריך 28.4.2024 (כ' בניסן התשפ"ד) ברצועת עזה

קאלקידן מהרי נולד באתיופיה להוריו אלמוז ואיינהו אליהו מהרי, אח לאסתר, סמואל, היילגברדה, חנה, לאה, ירוס, אלסה, צגאי, יאיר, יעקב ונתנאל. עלה לישראל בשנת 2006 וכעבור

תקופה קצרה התגייס לשירות קרבי בצה"ל. כשפרצה המלחמה נשלח עם גדוד המילואים שלו לגבול הצפון, ובהמשך עברו לרצועת עזה, שם נפל בקרבות במרכז הרצועה. טל זרביב־מנור אחייניתו ספדה לו: "צודקים כשאומרים שתמיד מדובר בטובים ביותר שנופלים. האיכותיים, הציוניים, האופטימיים, אוהבי האדם והארץ. נלקח מאיתנו המובחר ביותר שלנו. זה שעלה לארץ לבד, השאיר את אמו האהובה באתיופיה ויצא בנחישות להגשים חלום".

אלסה אחותו: "כילדים, גדלנו בידיעה שיש לנו אח אי שם באתיופיה, והחלום של אבא היה להביא אותך לארץ ישראל, מדינת היהודים, כדי שתהיה כאן איתנו. החלום התגשם. עבורך זאת הייתה גאווה לשרת למען המולדת. המשכת לשרת במילואים והיה לך חיבור עמוק לשורשים שלנו, לתרבות, לערכים ולמידות הקהילה. הפצת אור גדול בכל מקום שהיית בו".

אלוף משנה יאיר לסלוי ספר לו בשם צה"ל: "סיפור הגבורה שלו התחיל הרבה קודם לשירותו הצבאי, בהחלטתו האמיצה לעלות לישראל. לאורך השנים הוא השתתף באינספור משימות הגנה ואימונים. הוא תמיד היה מגיע למילואים עם חיוך לבבי וחם, מרים את האווירה. מייד כשקיבל את הודעת הגיוס בפרוץ המלחמה, קאלקידן יצא צפונה והיה חלק מהנבחרת שהתנייצבה מרצונה לשרת חודשים רבים בגבול הצפוני, ובתקופה האחרונה ברצועת עזה. היית בחוד החנית של צה"ל וככה מצאת את מותך. אנו מצדיעים לך, לוחם יקר ואהוב".

- קאלקידן, בן 37 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי באשדוד.

גיבור של מדינה שלמה

יוסף דסה נפל בפיצוץ מטען בצפון רצועת עזה.
"הכל יקרה בזמן שלו" - זה היה המוטו שלו בחיים

סיפור חייו

- ♦ בנם של גנט וטמסגן
- ♦ נולד באתיופיה בתאריך 16.1.2005 (ו' בשבט תשס"ה)
- ♦ התגורר בקריית ביאליק
- ♦ שירת בחטיבת הנח"ל
- ♦ נפל בתאריך 10.5.2024 (ב' באייר התשפ"ד) בצפון רצועת עזה

יוסף דסה נולד באתיופיה להוריו גנט וטמסגן, אח לקסהון, מאיה, אריאל וליאל. הוא עלה לישראל עם משפחתו בשנת 2008. התגייס

לצה"ל באוגוסט 2023 ושירת כלוחם בגדוד 931 בחטיבת הנח"ל. 10 חודשים לאחר גיוסו נפל בקרב בשכונת זייתון בצפון רצועת עזה.

בחג השני של פסח פגש בפעם האחרונה את המשפחה, ואחרי החג חזר לצבא. יומיים אחרי הכניסה לעזה הוא נפל בקרב.

בני המשפחה מצטטים משפט שיוסף נהג לומר, וגם הם מאמינים בו בעקבותיו: "הכל יקרה בזמן שלו".

אמו החורגת אמטבל: "כולם אהבו את יוסף, והוא אהב את כולם. הוא היה הראשון שעזר לי בכל דבר ובכל זמן. הוא התעקש להתגייס לתפקיד קרבי, כי אהבת הארץ בערה בו. הוא לא רק הגיבור שלי, אלא של מדינה שלמה".

דודתו גלאי מנגיסאה: "הייתי גאה שבחר להיות לוחם".
בת דודתו יהוס: "הוא היה ילד שלא ויתר לעצמו ועזר תמיד לאחרים, עם שמחת חיים אינסופית. כמה אהבה השארת כאן, כמה לבבות שברת".

בן דודו גטאו: "ראיתי אותך כאח. תמיד מרים לי את מצב הרוח ותמיד מחוייך. אבא שלך היה אמור ללוות אותך לחופה ולא לקבר. לפחות אתה מתאחד עם אמא שלך".
מפקדו האישי, שנפצע בקרב, כתב ליוסף: "היית לוחם חכם ורע לחבריו. חתרת למצויינות".

"מדינת ישראל איבדה את אחד מטובי בניה", אמר תא"ל ערן מקור, נציג חטיבת הנח"ל. "פעלת מתוך תחושת שליחות ומחויבות למדינה.

אלי דוקורסקי, ראש עיריית קריית ביאליק ספד: "נכנסת ללב של כולנו, בחור מקסים וחייכן. לדאבוננו, כל אלה יישארו בגדר זיכרון".

יוסף, בן 19 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בקריית אתא. ■

ילד עם עיניים טובות

ארמיאס מקוריאו נפל בצפון רצועת עזה. מפקדיו מספרים על הלוחם המצטיין, חבריו זוכרים את החיך האופטימי

סיפור חייו

- ♦ בנם של אנייאט ודגו
- ♦ נולד באתיופיה בתאריך 20.12.2004 (ח' בטבת תשס"ה)
- ♦ התגורר בבאר שבע
- ♦ שירת בחטיבת הנח"ל
- ♦ נפל בתאריך 10.5.2024 (ב' באייר התשפ"ד) בצפון רצועת עזה

ארמיאס מקוריאו נולד באתיופיה להוריו אנייאט ודגו, אח לאיינאו, אוראל וליאור. בשנת 2008 עלה לישראל עם משפחתו. באוגוסט

2023 התגייס לצה"ל ושירת כלוחם חי"ר בחטיבת הנח"ל. ארמיאס נפל בפיצוץ מטען בשכונת זיתון בצפון רצועת עזה.

"אח שלי, הנשמה שלי, דם מדמי", ספד לו אחיו איינאו. "מעבר לזה שאתה אח שלי אתה גם החבר הכי טוב. אם ישאלו מי אתה, כולם יגידו: חבר אמת שתומך בכל מי שסביבו. עם החיך המשגע שלך היית נוגע בכל אחד ואחד. אח שלי, אני אוהב אותך. אני יודע שנפלת עם חיך וגאווה, פשוט כי זה מי שאתה. תמיד נאמן לעקרונות של המשפחה. אנחנו ניפגש, תבוא לבקר אותי בחלומות, אל תשאיר אותי לבד".

"דיברנו עליך בגאווה, בתור גיבור לאומי", אמרה עדי נגר, המחנכת שלו במקיף אמית באר שבע. "היית ילד עם עיניים טובות, נשמה טובה. לא אשכח איך היית פונה אליי בסוף כל שיעור להתקשר לאבא לספר שהיית ילד טוב, כדי לשמח אותו. אתה מודל לחיקוי עבור כולנו, והיום כולנו נלמד ממך".

מפקד המחלקה של ארמיאס נפצע באותה תקרית, וכתב לו: "ידעת מה חשוב באמת, היית הצמד שלי באותה התקרית. היית אמור לצאת לקורס מ"כים, היית המתאים ביותר".

אל"מ עודד בר מעוז ספד לו בשם צה"ל ואמר: "התגייסת מתוך תחושת שליחות. מפקדיך מתארים אותך כלוחם מוביל, חבריך מספרים על אדם חייכן ואופטימי". ראש עיריית באר שבע רוביק דנילוביץ' אמר עליו: "הוא היה ילד גיבור ציוני, שבחר להיות לוחם והקריב את עצמו למען עם ישראל".

ארמיאס, בן 19 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בבאר שבע. ■

"אני חייב להיות שם"

יהודה גטו נפל בפיצוץ מטען בעת שירות מילואים באזור טול כרם. "אי אפשר היה להיות עצובים לידו", סיפרה אחותו

סיפור חייו

- ♦ בנם של נטרו ומוללין
- ♦ נולד בתאריך 1.1.2002 (י"ז בטבת תשס"ב)
- ♦ התגורר בפרדס חנה
- ♦ שירת בחיל לוגיסטיקה
- ♦ נפל בתאריך 1.7.2024 (כ"ה בסיון תשפ"ד)
- ♦ סמוך לטול כרם

יהודה גטו נולד בפרדס חנה כרכור להוריו נטרו ומוללין, אח לטל, שרית, אנטנך, אנדועלם, אביטל-אסתר וזכריה. שירת בחיל לוגיסטיקה

כנהג מבצע ונפל בעת שירות מילואים בפיצוץ מטען במחנה נור א-שמס באזור טול כרם. זמן קצר לאחר שסיים את שירותו הצבאי כבר נקרא למילואים. לחבריו וקרוביו, שהפצירו בו להתאווור מעט לפני חזרתו לפעילות מבצעית, השיב: "אני חייב להיות שם". שרית סמאי, אחות של יהודה, סיפרה על בחור שתמיד מלא בשמחת חיים. "אין מילים לתאר את אחי. הוא הילד שכל הורה רוצה שיהיה לו. אדם חכם, מצחיק ורגיש שאהב לעזור לכולם. אי אפשר היה להיות עצובים לידו, ואנחנו מתגעגעים אליו מאוד". אופק האח הוסיף: "אפילו סוכר היה כמו מלח לידו, מרוב שהוא אדם טוב". איתן אלמה בן הדוד נזכר במפגש המשפחתי האחרון ביום שבת, כאשר יהודה יצא לחופשה קצרה מהמילואים. "הוא הגיע הביתה, הספיק להתראות עם המשפחה, ולפני ששב לצבא נפרד מבני המשפחה".

"אתה תמיד מורגש בכל חדר שאתה נמצא בו", ספרה בת דודתו עפרה. "אדם חכם, יפה מבחוץ ומבפנים".

הרב רמי כדר, מנהל ישיבת "אמית נתיבות דרור" בה למד יהודה: "הייתה לו עין טובה ולב טוב, על כן היה אהוב על חבריו ומוריו. נער צנוע שאהב את החיים, את משפחתו ואת עמו וביקש לשרת את המדינה ולהגן עליה מפני מבקשי נפשה". נציג צה"ל ספד: "יהודה ספג ממשפחתו את ערכי אהבת הארץ, השליחות והנתינה. הוא הבין שעל כתפיו מוטלת אחריות כבדה. כולם ידעו שאפשר לסמוך עליו". יהודה גטו היה החלל התשיעי מפרדס חנה. "הוא היה אדם ערכי שגדל במשפחה יקרה וחונך לאהבת המולדת", אמר ראש המועצה יונה חכימי.

יהודה, בן 22 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בפרדס חנה. ■

חיוך מבויש מסתיר אופי חזק

עלמקאן אבטה טרפה נפל בהיתקלות בדרום לבנון.
"הוא תמיד אמר שהוא רוצה להיות לוחם", סיפר הדוד שלו

סיפור חייו

- ♦ בנם של אסצ'ילה וגירמא
- ♦ נולד באתיופיה בתאריך 18.12.2002 (י"ג בטבת תשס"ג)
- ♦ התגורר בירושלים
- ♦ שירת בסיירת גולני
- ♦ נפל בתאריך 2.10.2024 (כ"ט באלול התשפ"ד) בדרום לבנון

עלמקאן אבטה טרפה נולד באתיופיה להוריו אסצ'ילה וגירמא, אח לאסתר, יונתן ושלי. עלה לישראל עם משפחתו בשנת 2004

בהיותו תינוק בן שנה. התגייס לצה"ל במרץ 2022 ושירת כלוחם בסיירת גולני. נפל בהיתקלות עם מחבלים בדרום לבנון.

עלמקאן למד בתיכון הימלפרב. החלום שלו היה ללמוד רפואה ולהיות מנתח. כבר בתור ילד אמר שהוא שואף בעתיד "לעזור להציל אנשים".

במשך שלושה חודשים אחרי שבעה באוקטובר לחם עם חבריו לסיירת ברצועת עזה. עם תחילת התמרון בלבנון נשלח עם יחידתו צפונה. הקרבות החלו בהשתלטות על כמה נקודות אסטרטגיות, אבל טיל נגד טנקים שנורה לעברם הרג את עלמקאן ושבעה לוחמים נוספים.

"היה לו ברור שהוא יהיה לוחם", אומר דוד שלו באייה. "אצלנו בעדה יש משמעות מיוחדת להתגייס לקרבי. אחרי כל השנים שחלמנו על הארץ וכל מה שעברנו בדרך, זכינו להגיע לכאן ולהגשים את החלום שאבותינו לא זכו לו. החלום הזה ליווה את עלמקאן גם בחיים בישראל. הוא תמיד אמר שברצונו להיות לוחם, והוא נפל כגיבור בהגנה על המדינה".

ידידת המשפחה מלי כתבה לזכרו: "אתה בחור מיוחד וראוי להערצה. קיבלת את אותם ערכים וכבוד של אביך. שמור על עם ישראל מלמעלה. אנחנו מכאן מצדיעים לך ומוקירים את כל מה שהקרבת למען המדינה שלנו".

לקראת הגיוס לצבא התאמן עלמקאן בקבוצת ההכנה לצה"ל אחריי! אחד ממדריכיו נזכר בנער החיובי, המוכשר והצנוע. "היה לו חיוך מבויש, שמאחוריו מסתתר אופי חזק ומנהיגותי. תמיד היה ראשון לכל משימה".

"הוא היה גיבור על ביחידת על", כתב לזכרו קוהינור זאודו.

עלמקאן, בן 21 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. ■

אבידה למשפחה ולעם

בנימין דסטאו נגוסה, לוחם צנחנים במילואים, נפל בדרום לבנון.
"הוא היה ילד מדהים עם חיוך מדבק", אמר אחיו

סיפור חייו

- ♦ בנם של טגיטו ומהרט
- ♦ התגורר בבית שמש
- ♦ שירת במילואים בגדוד צנחנים
- ♦ נפל בתאריך 8.12.2024 (ו' כסלו תשפ"ה) בדרום לבנון

בנימין דסטאו נגוסה, בנם של טגיטו ומהרט, לוחם במילואים בגדוד חיר"מ 9263 בחטיבת הצנחנים 226, נהרג בדרום לבנון בעת פעילות מבצעית. כוח של לוחמים נכנס למבנה תת-קרקעי עמוס באמצעי לחימה במטרה לפנותם. לאחר כניסתם אירע פיצוץ עז והמבנה קרס. בתום פעולות חילוץ ממושכות התבררו מימדי האסון.

בנימין דסטאו נפצע אנושות והובהל לבית החולים בנהריה. משפחתו הגיעה למקום זמן קצר לפני שנשם את נשימתו האחרונה. שלושה לוחמים נוספים מהגדוד נהרגו באותו אירוע.

"דסטאו באמהרית זה שמחה ואושר, וזה פשוט מה שאפיין אותו", אמר שי האח. "הוא ילד מדהים עם חיוך גדול ומדבק. כשמבקשים ממנו משהו הוא לא מהסס מאית שנייה ומייד מוכן לעזור בכל מה שצריך. זוהי אבידה קשה למשפחה ולעם ישראל כולו".

ימים אחדים לפני נפילתו בנימין יצא לחופשה קצרה, ביקר את משפחתו ואף הספיק לאסוף את האחיינים שלו מהמסגרות החינוכיות ולתת לכל אחד מהם חיבוק חם ומתנה אישית. "ממש כאילו הוא ידע שהוא צריך להיפרד מהם", ציין שי.

האחות אדיס סיפרה שהיא שאלה את בנימין מתי המילואים יסתיימו כבר, והוא השיב: "אני חייב להיות שם, כי החברים שלי עוד שם".

עם היוודע המקרה הנורא תושבים רבים התקבצו במועדון הקהילתי בבית שמש עם דגלי ישראל, כדי לתמוך בבני המשפחה בשעתם הקשה.

"מדינת ישראל נפרדת מטובי בניה", ספד סא"ל מאיר יחיאל ליפשיץ המג"ד. ראש עיריית בית שמש שמואל גרינברג: "נזכור לעד את גבורתו למען הגנת עם ישראל".

בנימין דסטאו, בן 28 בנופלו, הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. ■

זוכרים ביחד, מנציחים ביחד

עיריית ירושלים, פורום ירוסלם וארגון ידידי יהודי אתיופיה (FEJ) חברו להפקת חוברת זו לזכר החללים יוצאי אתיופיה בשבעה באוקטובר ובמלחמת "חרבות ברזל"

החוברת להנצחת החללים והנופלים מקרב יוצאי אתיופיה במלחמת "חרבות ברזל" מובאת בפניכם במסגרת שיתוף פעולה בין עיריית ירושלים, ארגון ידידי יהודי אתיופיה (FEJ) ופורום ירוסלם.

פורום ירוסלם נוסד בשנת 2016 ופועל לחקור ולהנגיש סיפורי גבורה של יהודי אתיופיה במטרה להרחיב את הסיפור הישראלי והאתוס הציוני. אתר הפורום:

forumyerusalem.org

עיריית ירושלים פועלת לפיתוח העיר למען כל תושביה, בני כל הקהילות. בירת ישראל היא לב ליבו של העם היהודי ומשלבת היסטוריה מרשימה לצד חדשנות וקידמה. אתר העירייה:

www.jerusalem.muni.il

ארגון ידידי יהודי אתיופיה (FEJ) נוסד בשנת 1998 על ידי חברי האגודה האמריקאית ליהודי אתיופיה ופעילים ותיקים אחרים, במטרה לתמוך בארגונים הפועלים למען יהודי אתיופיה בישראל. אתר הארגון:

friendsofethiopianjews.org

תהא חוברת זו זיכרון נצח לגבורתם של החללים והנופלים, למסירותם ולאור שבו האירו את חיינו.

"כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד"
(ירמיהו לא, יט).

ונזכור את כולם

מורשת הגבורה ואהבת הארץ של יהודי אתיופיה התבטאה בשמירה על יהדותם במשך אלפי שנים, בחלום לעלות לישראל ובמלחמה על המולדת בימינו.

קהילת ביתא ישראל שילמה מחיר כבד בדרכה לירוסלם, וכעת מקריבה ממיטב בניה ובנותיה בהגנה על המדינה. יוצאי אתיופיה מהווים חלק בלתי נפרד מהחברה הישראלית על כל רבדיה, לרבות משפחת השכול.

בחוברת זו מונצחים סיפורי גבורה של חיילים, שוטרים ואזרחים, שנרצחו בטבח שבעה באוקטובר ונפלו במלחמת "חרבות ברזל". זה גם סיפורם של בני המשפחה והחברים שנותרו אחריהם, הכואבים והמתגעגעים ליקיריהם, אבל בוחרים להמשיך לבנות את חייהם.

ומי יודע אם לא-נחלי דמעותיהם
העבירונו ויביאונו עד-הלם
ובתפלתם מאת אדני שאלונו;
ובמותם צונו לנו את-החיים -
החיים עד-העולם!
(חיים נחמן ביאליק,
"אם יש את נפשך לדעת")